

Digitaliseret af | Digitised by



**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Bramson, Karen
Titel Title:	<u>Moder</u> :
Udgivet år og sted Publication time and place:	[19??-1939] NKS 4368 kvart
Fysiske størrelse Physical extent:	1 bd. (løse bl.) i æske

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.

Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts

If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

NKS 4368,4

Karen Bramson: "Møder."

Udgyvel drama. Korrekturs.
med genhændige rettelser.

1960/103



Moder

FØRSTE AKT.

Fru Eva Kraghs Stue i Frøken Vólfs Pensionat. Til-
venstre Døre til Trappegang og andre Værelser. I Bag-
grunden Dør med Portiére til Sovekammeret.

1 H

EVA

ligger paa en Chaiselongue og ser paa et lille Billede, som hun af og til
kysser og knuger ind til sig. Det banker. Hun skjuler Billedet

Kom ind!

FRK. VOLF

Det er bare mig, Eva. Godmorgen.

EVA

ser igen paa Billedet, men skjuler det for Frk. Volf
Godmorgen, Tante Beate.

FRK. VOLF

Maa jeg støve lidt af herinde?

EVA

Ja, saa meget Du vil.



1961 H 53

FRK. VOLF

Jeg tør ikke lade Pigerne røre ved alle
Dine pæne Ting — det er noget andet med
mit eget Jux derinde.

EVA

Du er saamænd trofast med Din Støveklud.

FRK. VOLF

Hvad er det, Du ligger og ser paa?

EVA

Aa — ikke noget.

FRK. VOLF

gaar lidt nærmere hen til hende

Ikke noget —! Hvorfor vil Du ikke sige,
at Du ser paa Ellies Billede?

EVA

Du kunde let faa Medlidenhed med mig.

FRK. VOLF

Er det et, jeg ikke har set?

EVA

Nej, det er det gamle — det med Dukken.

FRK. VOLF

Det er saa yndigt af hende.

EVA

kysser og kysser Billedet

Lille Ellie — lille Ellie —

FRK. VOLF

Længes Du saa forfærdeligt?

EVA

Om jeg længes —

FRK. VOLF

Jeg troede, det var begyndt at fortage
sig lidt.

EVA

Jeg drømte i Nat, at hun var syg. † Hun
laa og græd og raabte: »Mor — Mor« — nej,
jeg vil ikke tænke derpaa. Tal til mig om
noget andet! Hun rejser sig og lægger Billedet ind i et Skab Se,
Tante Beate, her er hendes første smaa Støvler
— og den første lille Lok Haar —

FRK. VOLF

Du forsømmer Din Musik i den senere Tid,
Eva. Det er derfor, Du tænker saa meget paa
det andet. Giv nogle flere Timer, saa gaar
Tiden for Dig. Du kan jo faa Elever nok.

EVA

Nej, jeg vil ikke have flere Elever. Jeg har
nok til at leve af. † Og jeg underviser ikke for
min Fornøjelses Skyld — undtagen Tanja. Hun
bliver flink.

FRK. VOLF

Ja, det siger Du jo.

EVA

Det er mærkeligt, saa hendes Øjne ligner
Dine, Tante Beate!

FRK. VOLF

Det skal Du tie stille med, Eva.

EVA

Det er en Kompliment til Dig. Tanja har
smukke Øjne — underlige Øjne — saa straalende
og blide. Men Formen er Din — forbryderisk
nøjagtigt.

FRK. VOLF

Ja, jeg ved nok, hvad Du tror. Men der er
Du nu paa Vildspor.

EVA

Det er Din egen Skyld, at jeg mistænker
Dig. Du er saa hemmelighedsfuld, naar jeg taler
om Tanja.

FRK. VOLF

Jeg har sagt Dig, hvad jeg ved selv.

EVA

Ja — at Du har fundet hende paa Gaden.
Men det lyder saa mystisk.

FRK. VOLF

Det er dog sandt alligevel. Jeg fandt hende
paa Gaden i Moskow — midt i Sneen laa hun —
det lille Skind — og frøs. Men de troede selv-
følgelig alle det samme, som Du. Jeg maatte
jo ogsaa bort fra min Plads. † En Guvernante
med et Barn — det gik ikke.

EVA

Hvad gjorde Du saa?

FRK. VOLF

Saa var det, at jeg lavede mig den lille
franske Skole. — Men tilsidst blev jeg for gammel
for alt det Besvær. Saa tog jeg herhjem igjen.
Jeg længtes ogsaa efter Dig. †

EVA

Du kendte mig jo næsten ikke. Jeg var jo
saa lille, da Du rejste.

FRK. VOLF

Jeg holdt saa meget af Din Moder. Og Du
var hendes et og alt. Da hun saa døde, holdt
jeg af Dig i Stedet for. Din Moder var saa fin
og god, Eva — hun var altfor god for denne
Verden.

EVA

Tante Beate, hvad er det for en Sorg,
Moder har haft?

FRK. VOLF

En Sorg — har hun talt til Dig om en Sorg?

EVA

Jeg har aldrig set min Moder smile. Tænk Dig det. Saa forstaar Du vel, at jeg ved, hun har haft en Sorg.

FRK. VOLF

Spurgte Du aldrig hende selv?

EVA

Jo — en Gang. Saa græd hun — men svarede mig ikke. Saa græd jeg med — og spurgte ikke mere.

Ved Du det, saa sig mig, hvad det var [L.

FRK. VOLF

Hvor skal jeg kunne vide det! Vi levede jo saa langt fra hinanden — i saa mange Aar —

EVA

Det var godt, at hun døde, før alt dette kom — med mig. Det var vel blevet en ny Sorg for hende. Jeg ved jo ikke, om hun havde forstaaet mig.

FRK. VOLF

Jo — Din Moder havde nok forstaaet Dig. Men ikke Din Fader. Han var saa haard og

korrekt. Hans Jura var gaet ham i Blodet. Han dømte hver en Handling efter de skrevne Love. Og jeg synes nu ikke altid, at de er saa gode.

EVA

Ikke —! Saa fatter Du ^Vikke deres dybe Forstaaelse af Menneskenes Tarv. [Tante Beate, hvad er det ^Vfor kødløse Mænd uden Hjerne og Hjærte, som har skrevet vore Love —! Det var morsomt at vide, om de selv har forstaaet, hvad de har skrevet [Hvorfor skal jeg gaa her i Aarevis og være skilt fra min Mand og mit Barn — uden at kunne gifte mig med Niels! — Skal jeg prøve mit Hjærte ~~—~~ Skal jeg blive ked af Niels [Forstaar Du, hvad Meningen er? Jeg ikke. L. — 2. — 2. — 2.

FRK. VOLF

Du vidste det jo i Forvejen, Eva.

EVA

Vidste og vidste — jeg troede jo, at jeg fik det ordnet paa anden Maade.

FRK. VOLF

Nu varer det ^Vikke saa længe. Kun fire Maaneder — saa er de tre Aar forbi. Er Du glad? Vjo

EVA

Henrykt.

FRK. VOLF

Nej, svar nu ordentligt. Er Du glad — eller
 fortryder Du? Jeg synes, jeg har mærket ~~lidt~~.

EVA

tøver lidt

Nej, jeg fortryder ikke.

FRK. VOLF

Saa er Du vel glad —!

EVA

Jeg er forbitret, Tante Beate — forbitret
 over al den Lykke, der er spildt i disse lange,
 lange Aar. Vi skifter jo alle fra Dag til Dag —
 enten i Sind eller i Vilkaar. Den Lykke, jeg
 kunde have følt — den kommer aldrig tilbage.

FRK. VOLF

Ja + Du har i alt Fald noget at længes
 efter — at haabe paa — at være forbitret over. +
 Der er Svingninger i dit Nervesystem — vær
 Du glad over det. Du er ikke en gammel tom-
 hjærnet Tingest + der kun har brugt sit Liv
 til at føle sig tilovers alle Vegne.

EVA

Kæreste Tante Beate — hvem er der Brug
 for + hvis Du er tilovers? Hvad skulde Tanja
 have gjort uden Dig — og Niels — og jeg —
 og vi allesammen?

FRK. VOLF

Ja, jeg ved nu bedst Besked om mig selv.
 Naar man er ung, saa tror man, det er saa
 kostelig en Dyd at ofre sig for andre. + Naar
 man bliver gammel, ser man, at man har syndet
 overfor sig selv.

EVA

Ikke dette triste Træk om Munden + Du
 — ingen Bitterhed — om vi maa bede —

FRK. VOLF

Jeg er ikke bitter. Og jeg er heller ikke
 ondskabsfuld paa Jer andre — af Ærgrelse over,
 at jeg ikke selv har nydt mit Liv.

EVA

Du er et Pragteksemplar — det Skudsmaal
 skal Du have. Og Du maa skælde og smælde
 og slaa Dørene i Stykker + men ikke gaa hen
 og blive trist og bitter. Le dog — le af det
 hele. + Ingen giver os noget for at græde. Vi
 faar bare røde Øjne — som svier —

FRK. VOLF

Naar Du siger selv, at jeg skal/ saa vil jeg begynde at skænde lidt. Men bliv ikke vred.

EVA

Nej. Sig alt, hvad Du vil.

FRK. VOLF

Du skulde tage lidt mere Hensyn til, hvad Folk siger. Naar man lever skilt fra sin Mand — saadan som Du, saa maa man være lidt forsigtig i sin Færden. Og Niels og Du er jo altid sammen. + I gaar ud sammen. † I spiser sammen. — Det skal jo Folk have travlt med. Der er allerede flere af Pensionærerne, som har spurgt mig, om det var sandt, at —

EVA

Det bliver ikke anderledes, Tante Beate.

FRK. VOLF

Nu blev Du alligevel vred.

EVA

Slet ikke. ~~Du skal jo leve~~ og Dit Pensionat maa holde paa sit gode Navn og Rygte. Vil nødvendig gøre Dig Skade, dertil har Du været for god imod mig.

Det er bedst, at jeg flytter herfra.

FRK. VOLF

Kan Du saa se, at Du blev vred.

EVA

Nej, jeg er ikke vred — blot forbavset over, at Sladder endnu kan gøre Indtryk paa Dig.

FRK. VOLF

I kunde jo bare spise til Middag med os andre. + Eller Du kunde gaa og være lidt elskværdig efter Middagen inde i Dagligstuen. Folk bliver ~~arrige~~, naar man overser dem — ellers er de egentlig saa skikkelige.

TANJA

stikker Hovedet ind ad Døren

Er Tante her?

FRK. VOLF

Ja, kom bare ind.

TANJA

Det var Middagsmaden — Du har glemt at Besked.

FRK. VOLF

Aa — den Middagsmad! Hvad skal vi dog hitte paa!

EVA

Kom, Tanja, og giv mig Dit Godmorgenkys.

TANJA

kysser hende paa Kinden

Godmorgen, Fru Kragh.

EVA

Hvorfor vil Du ikke sige Du til mig? Kan Du ikke lide mig?

TANJA

1e Vjo
Du siger selv, at inden man er Dus, tager Venskabet til.

EVA

Men jeg siger jo Du til Dig.

TANJA

(ler)

De skulde maaske sige De og Frøken til mig — Frøken Tanja! Hvor er Efternavnet henne?

EVA

Du er en underlig lille en.

FRK. VOLF

Hjælp mig med at finde paa Middagsmaden, Tanja.

TANJA

Vi har ikke faaet Fisk siden forrige Fredag.

FRK. VOLF

Fisken er saa dyr nu.

EVA

Giv ~~Du~~ dem Sladresyge til Formad — Ufordragelighed som Mellemret og Forargelse til Dessert — det er god, daglig Kost, de er vant til at fordøje. — ll

FRK. VOLF

Eva — Eva — lær ikke Tanja alle Dine Paradoxer. ()

TANJA

Alt, hvad Fru Kragh siger, er netop det, jeg selv tænker.

FRK. VOLF

Du tænker det vist først, efter at hun har sagt det, min Pige.

TANJA

Nej — ikke altid. Men naar hun har sagt det, ved jeg, at det er rigtigt. Vsa

FRK. VOLF

Hun lader sig fuldstændig lede af Dig, Eva. Jeg har slet ikke mere at sige. V ungel

EVA

Jeg skal ikke gøre hende Skade, Tante Beate.

FRK. VOLF

Det ved jeg nok. Men kan Du saa se —
jeg bliver altid tilovers. Nu maa jeg ud om
Middagsmaden.

Hun gaar

TANJA

Hvad mente Tante med, at hun altid blev
tilovers?

EVA

Tante Beate har været meget god imod
Dig, Tanja. Glem aldrig det.

TANJA

Kan man glemme, hvad man ser fra Morgen
til Aften —! Aa ~~+~~ jeg vilde saa gerne tjene
nogle Penge selv ~~+~~ saa hun ikke mere skulde
slide saadan i det. Hun er saa gammel nu
— ikke!

Men jeg har da ogsaa Lov til at holde af
Dem.

EVA

Ja vist, lille Tanja. Det er jeg glad for, at
Du gør.

TANJA

Og De har lært mig at spille ~~+~~ det er *1. LG*
Deres Skyld, hvis jeg en Gang bliver til noget
— saa De har da ogsaa været god imod mig.
Og desuden — —

EVA

Hvad saa?

TANJA

Saa er De saa smuk.

EVA

Aa — Du lille Vrøvlehoved.

TANJA

Det er mest Deres Haar, som er saa smukt
— saa glinsende og blødt —

EVA

Vort Haar har ganske samme Farve. Saa *1 i*
er Dit jo ligesaa smukt, som mit.

TANJA

Nej, mit er meget stridere.

EVA

Du er meget smukkere end jeg, Tanja.

V selv

TANJA
 Det kan jeg da ^Vse, at jeg ikke er — jeg,
 med min brede Næse.

V nok

EVA
 Den passer til Dit Ansigt. Det er lidt af
 den russiske Type. Du ved jo ^V at Du er fra
 Rusland.

TANJA
 retter sig lidt

Ja. Min Moder var en russisk Fyrstinde.

V ^{Tanja} jeg skid det.

EVA ^V
 Hvorfor tror Du det? Ingen ved jo, hvem
 Du er.

V jo, ty
1 del

TANJA
^V Jeg ved det selv. Jeg har set min Moder i
 Drømme. Og hun talte til mig. Hun sagde, at
 hun vaagede altid over mig. ⁺ Og saa græd
 hun, fordi hun ikke kunde naa mig med sine
 Arme.

1,
 Min Moder lignede Dem. Det er derfor, jeg
 holder saa meget af Dem. Hun var lige saa
 smuk som De — og Haaret — det var det
 samme Haar — og det laa saa blødt — saadan —
 nedover Panden.

EVA

Naa, Tanja, har Du været flittig til i Dag?



17

TANJA

Ja, jeg kan mine Ting.

EVA

Det er godt. Sæt Dig saa hen og spil.

TANJA

Hvad skal jeg spille?

EVA

Begynd med Vuggevisen. Men spil den kønt.

TANJA

spiller

EVA

lægger sig paa Chaiselonguen og hører opmærksomt efter

TANJA

da hun er færdig

Var det godt?

EVA

Ja. Du bliver flink en Gang.

TANJA

Hvorfor skal jeg egentlig spille den kedelige Vuggevise? Jeg kan jo noget, som er meget sværere end den.

Vallid

2

EVA

Vaa tænkes jeg paa Ellie.
 Den nynnede jeg altid for ~~Ellie~~, naar hun *hunde* skulde sove.

TANJA

Aa — det er Synd — det er Synd —

EVA

Hvad er Synd, Tanja?

TANJA

At de har taget Ellie fra Dem.

Id.
 Det er ogsaa Synd for Ellie. + Jeg ved, hvad det vil sigé, ingen Moder at have.

EVA

Du skal ikke
~~Tal~~ ikke om Ellie.

hvis Va
 Skulde jeg selv begynde, saa led Talen hen paa noget andet. Du gør mig en Tjeneste dermed. Vil Du?

TANJA

Ja, naar De vil have det.

EVA

Spil saa videre. Tag Etuden!

TANJA

Ja. Hun begynder at spille. Det banker Det bankede!
 Det var fra Trappen.

EVA

rejser sig og lukker op

GRETHE

kommer ind

Goddag.

EVA

Aa, er det Dem, Grethe — Goddag. Kom dog ind. —

GRETHE

Jeg vilde bare herop og hilse lidt paa Fruen.

EVA

Det var godt, at De kom. Det er *længe* *Yaas* siden, De har været her.

GRETHE

Nej, det er *lige* paa Maanedsdagen. *Vokurak*

EVA

Hvordan har hun det, Grethe? Har De Billedet med?

GRETHE

Jo, Gudsketak, hun har det saamænd godt. *Vigkj*
 Her er Billedet. Fruen skal have Lov til at beholde det. Det er et, *Vsom* jeg selv har faaet.

EVA

tager Billedet og ser paa det
Lg

TANJA
gaar ud af Stuen

V Naa, L h *V* GRETHE
Hvad synes Fruen om det? *V saa*

EVA
Jeg kender hende ikke mere. Jeg kan ikke se, om det ligner.

V saamænd *V* GRETHE
Jo, det ligner kan Fruen tro. Om det saa er den lille Haand, som ligger der paa Bordet, saa kan man se den lyslevende for sig. *V saa*

EVA
Hvem ligner hun, Grethe?

V skam *V* GRETHE
Hvem hun ligner —! Ja — se — Øjnene, det er Fruens paa en Prik — og Haaret — men ellers er der ogsaa meget af Herren i hende. *V* Man flink, ~~det er hun da.~~ Allerede Nummer et i sin Klasse, skønt hun er den mindste af dem alle. *V* *— Og — er hun skadet kan blive til noget.*

EVA
Kan hun finde sig i at gaa i Skole?

GRETHE
Ja, + nu gaar det lidt bedre, end lige i de første Dage. De forkæler hende ~~og godt~~ derhenne. ~~Det er vel meget alle Krøllerne, som gør det.~~ *1, Viglen*

EVA
sidder i Tanker

GRETHE
Ja, jeg vilde jo bare herop og fortælle Fruen lidt derhjemme fra. Andet var det ikke, jeg vilde. *— Hun har jo de Krølle, som ikke er lig de andre for.*

EVA
Grethe, taler hun aldrig om mig?

GRETHE
Jo — næ — det vil sige —

EVA
Det vil sige nej.

GRETHE
Hvorfor vil Fruen heller aldrig møde os paa Gaden! Det har jeg tænkt saa meget paa. Man kan jo dog ikke forlange af det lille Barn, at hun skal blive ved med at huske paa Fruen. *V* *— skamme —* Jeg gør saamænd alt muligt for det og fortæller

V- r d l
V dog
hende altid om hendes Moder. Men hun var jo dog kun et fireaars Barn, da Fruen — den Gang Fruen — jeg mener — at ~~saa er det da begribeligt, hvis hun glemmer.~~ Hvorfor skal vi aldrig komme herop og hilse paa Fruen? Det kunde Herren da vist ikke have noget imod. Og selv om Herren nu heller ikke fik noget at vide derom, saa — Herregud — et Barn er dog et Barn — alligevel —

EVA

Jeg vil ikke se hende, Grethe.

GRETHE

Jasaa! Det er jo noget andet. Men det synes jeg ellers, at — at — jeg ikke godt kan forstaa.

EVA

Se hende — for at sige Farvel igen — som en fremmed, der faar et Besøg! — Det kan jeg ikke.

GRETHE

Ja, det maa Fruen jo ² ¹ bedst vide selv. — Men saa var der ogsaa det, jeg vilde have sagt — at nu har jeg heller ikke længe igen der i Huset. L d l

EVA

Skal De bort, Grethe?

GRETHE

Ja, jeg skal saamænd.

EVA

Men hvorfor dog?

GRETHE

1, Valet
2, pludselig
Jo, ser Fruen + det er ikke saa lige en Sag, naar man nu i flere Aar har ført det store Ord i Huset — saa pludselig at finde sig i at blive kommanderet — og hvordan kommanderet — af en anden end Fruen selv. Vælv

EVA

Hvad mener De?

GRETHE

Ved Fruen slet ikke, at vi har faaet Dame i Huset? | med det?

EVA

Hvorfra skulde jeg vide det?

GRETHE

— Herren syntes pludselig en Dag, at Ellie holdt grimt paa sin Gaffel — og værs-god — saa skulde vi have en Dame i Huset. Gud, jo. V straks
Gudbevares + det kan jo være meget rimeligt + 1, U,

*1/2
✓ nok*
Jeg er jo hverken fin eller oplært. — Men jeg synes bare, at Herren kunde have spurgt mig til Raads først.

EVA

Tager Herren sig slet ikke selv af Ellie?

GRETHE

Jo, de spiser til Middag sammen.

EVA

Ser han hende ellers ikke hele Dagen igennem?

GRETHE

Herren er jo paa Fabriken hele Dagen. Og kort efter Middag skal Ellie i Seng.

Men som sagt — nu lakker ogsaa jeg paa det sidste Vers der i Huset.

EVA

*✓ Jeg beder Dem
derom.*
Grethe — tag ikke fra hende. ✓ Saa længe De er hos hende, ved jeg, at hun bliver passet saa godt, som det er muligt. Tog De bort derfra, fik jeg ikke en rolig Time mere. Bliv der, Grethe. Jeg skulde ikke glemme, at det var for min Skyld, De blev.

GRETHE

*✓ Saamænd
✓ dog*
Det er rigtig smukt, at Fruen har den Tillid til mig. Men man har jo paa Bunden af det

hele ogsaa en vis Følelse for sig selv — og jeg vil nu ikke lade mig kommandere af denne — Frøken.

EVA

Hvad hedder hun?

GRETHE

Det er Herrens Kusine, Frøken Kragh.

EVA

Er det hende —!

GRETHE

Ja, saamænd er det saa. Og hun er en rigtig tarvelig Personage — ja, det tør jeg godt være bekendt at staa ved. For der er dog noget, man ikke gør — ved jeg. Man gaar ikke hen til et Barn og fortæller hende stygge Ting om hendes Moder.

EVA

Det har hun ikke gjort, Grethe — det er umuligt —

GRETHE

Det er ikke mere umuligt, end at jeg sidder her og fortæller det igen.

EVA

Hvad har hun sagt? Det vil jeg vide.

GRETHE

*V mig
V om*

Ja, nu tager Fruen ^Vdet vel ikke ilde op —
men Ellie kom forgangen Dag og spurgte mig,
hvad en syndig Kvinde var for noget, for det
havde Tante Selma sagt, at hendes Moder var.
Saa sagde jeg, at hun maatte have hørt fejl,
Frøkenen maatte have sagt »en yndig Kvinde« —
og det var noget udmærket noget at være.
Saadan klarede jeg den. Men det skulde helst
ikke gentages for tidt.

EVA

Er De vis paa, at hun har sagt det?

GRETHE

Det kan Fruen vel begribe. Hvor skulde
jeg ellers vide det fra! ^VOg det er det, jeg
siger, at en, der kan gøre saadan noget, hende
lader jeg mig ikke komme af. For saa er ^{Ta}
der mere Stads ved mig selv.

*Ja. Fruen maa sagsmand saa indse, at
det er mig, som ligger saa det. Jeg er ikke borte, for at
lade Sagsmanden komme i sykk.*

Kan Ellie lide hende?

GRETHE

Nej — det er der ingen Fare for, saa længe
jeg endnu er ved Siden af.

EVA

Tak, fordi De har fortalt mig dette. De
har gjort mig en større Tjeneste, end De ved.

TANJA

kommer ind

Der er en Dame herude, som vil tale med
Dem. ^{J.}men jeg sagde, at De havde Besøg.

*V Hun siger
at De venter
hende*

EVA

Hvem er det?

*Ja, det er rigtig - jeg venter
hende.*

TANJA

Hun sagde mig ikke sit Navn. Men hun er
meget høj og helt i sort.

*der saa ind
er høj - meget
høj og høj*

GRETHE

Gud — det er hende. Nu skal Fruen bare
se — nu render vi paa hinanden her.

V ja

EVA

Lad hende komme ind, Tanja.

TANJA

ud

GRETHE

Saa er det vist bedst, ^Vjeg ser at komme af
Sted — og det lidt gesvindt.

Vad

EVA

Nej, bliv kun, Grethe.

GRETHE

Nej — jeg skal sige Fruen, at jeg tror
ikke, det var videre heldigt, ~~Vom~~ — — — *hvis*

SELMA KRAGH

ind

Goddag, Eva.

EVA

Goddag, Selma.

SELMA

Kommer jeg til Ulejlighed?

EVA

Aldeles ikke.

✓

SELMA

Men — er De her, Grethe?

GRETHE

Ja, som Frøkenen ser.

SELMA

Det var mærkeligt.

GRETHE

Jeg spørger ingen om Lov til at besøge
min Frue. Men nu vil jeg hellere gaa.

EVA

De skal ikke gaa, Grethe.

GRETHE

Jo, jeg kommer hellere igen en anden Dag.

EVA

Lad det saa ikke vare for længe.

GRETHE

Nej, jeg ser herop med det allerførste.
Farvel, Frue.

EVA

Farvel, Grethe. Grethe gaar
Selma, hvad har Du med Grethe at gøre?

SELMA

Har hun ikke fortalt Dig, at —

EVA

Hvilket?

SELMA

— *Il* Eva, hvorfor ~~mod~~ tog Du mig saa uelsk-
værdigt

Linod mig?

EVA

V nok
Undskyld, hvis jeg ikke tydeligt *V*iste Dig mine Følelser.

SELMA

Hvor Du er smuk, Eva. Hele min Beundring for Dig vaagner igen ved at se Dig.

EVA

- Hvad V fy
~~Er der noget, jeg skal~~ *V*hjælpe Dig med, Selma?

SELMA

Hvad mener Du?

EVA

V mi
Ellers var Du vel ikke kommen. Jeg har jo ikke set Dig, siden Du sendte mig dette mærkelige Telegram. Det er *V*over tre Aar siden.

~~SELMA~~

V Selma. - jeg rejste til Frankrig - lige efter, kort Tid efter
Og det var umuligt for Dig først at komme ud til mig? *- Eva*

SELMA

Du boede saa langt fra Byen.

EVA

1 erit godt
Jeg boede ude paa Gaarden — tre Timers Rejse med Banen. — Ja, det husker Du ~~et~~ —

for Du bad mig jo i Telegrammet bilde Din Familie ind, at Du havde boet ude hos mig.

SELMA

V Selma - jeg bad Dig kun om at give fejl - Eva. - at Du ikke havde været der, hvis Du havde været. - Harde Du det godt - det, hvis Du var?
V
Nu synes jeg, Du er ufin. Du vil saare mig med det, Du kun kender fra min egen Fortrolighed til Dig.

EVA

Tilfældigvis blev Du saa fortrolig, hver Gang Du fik Brug for min Hjælp.

SELMA

Jeg tænkte, Du var min Fortrolighed værd. Nu ser jeg, at jeg tog fejl.

EVA

Det er sent, at Du opdager det.

SELMA

For sent desværre. Jeg læser i Dine Øjne, *- kan læse*
at Du vil gøre mig Fortræd.

EVA

Spejler Dine Øjne sig da i mine?

SELMA

Jeg kender Dig ikke igen, Eva. Hader Du mig? Saadan ser Du ud. *1.2*

EVA

Gør jeg? Har Du set en Huntiger forsvare sine Unger? Tror Du ikke, det er saadan, jeg ser ud?

SELMA

Jeg forstaar ikke, hvad Du mener. Men jeg maa jo have krænket Dig *V*uden at vide det. Med hvad? Synes Du, *V*jeg har svigtet Dig?

V dybt
V ak

V egentlig

EVA

Du gætter *V* godt.

SELMA

I mit Hjærte har jeg aldrig svigtet Dig, Eva. Men jeg havde Hensyn at tage — til min Familie — mine Pligter — min egen Overbevisning.

EVA

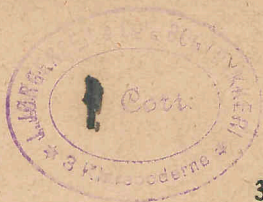
Din Overbevisning?

SELMA

Ja. Jeg kan tilgive en Letsindighed —

EVA

Kan Du virkelig?



33

SELMA

Jeg forstaar ikke, hvad Du mener. Men jeg maa jo have krænket Dig dybt uden at vide det. Med hvad? Synes Du, at jeg har svigtet Dig?

✓ selv

EVA

Du gætter egentlig godt.

SELMA

I mit Hjærte har jeg aldrig svigtet Dig, Eva. Men jeg havde Hensyn at tage — til min Familie — mine Pligter — min egen Overbevisning.

EVA

Din Overbevisning?

SELMA

Ja. Jeg kan tilgive en Letsindighed —

EVA

Kan Du virkelig?

SELMA

✓ Hvis man selv alene skal bære dens Følger. Men Du lod Din Mand og Dit Barn lide mest.

✓ - 1 h

3

EVA

Undskyld mit Smil. Er Du bleven Komiker, Selma? Præker Du Dyd og Ædelhed for mig? Du! For mig! Hvor kan Du lade være med at le

SELMA

Den største Synderinde bliver ren ved at angre

EVA

Hvor har Du læst det?

SELMA

Ser Du at jeg er klædt i Sorg, Eva?

EVA

Ja, hvem sørger Du for?

SELMA

For min Sjæl.

EVA

For Din Sjæl —! Du er spøgefuld.

SELMA

Jeg taler i dybeste Alvor. Fortvivlet har jeg været over min forfærdelige Synd. Som for

pestfyldte, urene Dunster væmmedes jeg ved min egen urene Sjæl. Men nu ved jeg, nu føler jeg, at Madonna har hørt mine Bønner og tilgivet mig, hvad jeg har gjort. Jeg har Fred i min Sjæl

EVA

Beder Du til Madonna?

SELMA

Jeg er Katholik.

EVA

Er Du bleven Katholik?

SELMA

Ja.

EVA

Ja — nu ser jeg Rosenkransen —! Ak! kvad Du dog finder paa —!

SELMA

Misund mig — misund mig. — Nu er jeg lykkelig.

EVA

Hvorledes er det dog gaet til?

SELMA

Jeg har levet i et Kloster i Frankrig. Der lærte jeg at kende den eneste Lykke paa Jorden — at tro. Daglig saa jeg de fromme og uskyldige Nonner piske sig til Blods for en eneste verdslig Tanke, og med Rædsel tænkte jeg paa mit eget syndefulde Liv. Kun Bod og Andagt, Bøn og Ydmyghed er Lægedom for Dit svære Saar + sagde Søstrene til mig. Og kærligt bød de mig ind til deres lykkelige Tro. Der fik jeg Forladelse for min Synd.

EVA

Du lever et usundt Liv, Selma/ Fra Yderlighed til Yderlighed. Er det tragisk eller komisk, at Du er endt som omvendt Synderinde? Jeg venter hele Tiden, at Du brister i Latter og siger, at det hele er Spøg.

SELMA

Misund mig, Du stakkels forvildede Menneske! Vend Dig i Tide fra Din syndefulde Vej eller Du skal fordømmes til Skærsildens evige Rædsel. Vend Dig til os — vi er Guds og Madonnas udvalgte Sjæle — vi, de rene, de hellige — vi, for hvem Paradiset staar aabent.

EVA

Aa, ti dog + eller gaa \downarrow af min Stue, jeg vil ikke høre Dine hellige Floskler.

Hvis Du tror, saa lev derefter, men tal ikke derom. Kun Similidiamanter trænger til Lys for at skinne. ~~Den gamle Stan beholder sin Glans~~ ~~Men det er gaaet Dig ilde~~ Selma.

SELMA

Stakkel —! Du ynker mig — Det viser Din Blindhed. Lad mig omvende Dig, Eva — \checkmark Lad mig hjælpe Dig ud af den evige Ild \checkmark

EVA

Aa — spar Dine Ord \checkmark Du spilder dem kun. Sig mig nu, hvorfor Du er kommen. Hvad vil Du mig? \checkmark

SELMA

Jeg vil bede Dig om noget.

EVA

Om hvad?

SELMA

Har Du endnu det Telegram, jeg \checkmark den Gang \checkmark sendte Dig?

EVA

Ja.

SELMA

Hvorfor har Du gemt det? Hvad vil Du bruge det til?

EVA

Jeg vil ramme det ind og hænge det op paa min Væg for at mindes Dit trofaste Hjærte.

SELMA

Brænd det, Eva — brænd det — jeg beder Dig derom. Før dette Bevis for min menneskelige Svaghed er ude af Verden + tør jeg ikke fuldtud tro, at min Synd er slettet ud. Før tør jeg ikke leve i Hvile og Ro. Brænd det, Eva.

EVA

Det er pludseligt, at det Telegram foruroliger Dig. Skal Du giftes?

SELMA

Din Spot gør mig ikke Fortræd. Tænker Du lavt om andre, er Du selv som Dine Tanker.

EVA

Du er nok kommen i Huset hos Torben, Selma.

SELMA

Ja.

EVA

Hvorfor har Du ikke sagt mig det endnu?

SELMA

Nu vilde jeg sige det.

EVA

Men først skulde Telegrammet lokkes fra mig! Det var for farligt i mine Hænder, ikke sandt! Du er klog, Selma, men desværre for Dig er jeg klogere endnu. Jeg forbyder Dig — forstaar Du — jeg forbyder Dig at blive i Torbens Hus. Jeg taaler ikke, at tænke mig Ellie paa Dit Skød. Du skulde lære hende at foragte sin Moder, ikke sandt! Du skulde pøde Ufordragelighed ind i hendes bløde lille Barnesjæl! Aldrig — skal det ske — aldrig, siger jeg Dig. Det skal jeg vide at forhindre.

SELMA

Du forbavser mig. Du, som har en saa op-højet Karakter, nedlader Du Dig til Skinsyge, fordi jeg tager op, hvad Du har kastet fra Dig! Eller er Du ked af det nye, siden Du ikke under mig det gamle?

EVA

Jeg under Dig af Hjærtet baade ondt og godt. Jeg skænker Dig helst ingen Tanker mere + efter at jeg har set, hvorledes Du er bleven. Men kommer Du i Nærheden af mit Barn, og søger Du at paavirke hende til senere i Livet at misforstaa sin Moder — saa skal Du faa at mærke, at min Vrede og min Vilje kan tage Kampen op med Dine Hyklerier.

1-1 d
 1 d
 L my hige
 - fortræd
 V - det kan Du
 vist selv forstaa

V virkelig

Velet
 1/2

SELMA

*V Eva.
Vid: Livet*

Du gør mig Uret *V* Jeg vil lede Din lille Pige *V* saa Guds Moder skal glæde sig, derover.

EVA

*[2] 1 Vd
L my Linje*

Dine blide Øjne bedaarer ikke mig, Selma. Jeg kender deres skiftende Udtryk fra gamle Dage. Blidest var de, naar Du *[jog]* *[hidsigt]* af Sted efter Æventyr og Vildskab. *[Jeg]* forbyder Dig at blive i Torbens Hus, saalænge Ellie er hos ham. Intet af Din Fortid skal jeg røbe for nogen, hvis Du frivilligt trækker Dig tilbage derfra. Men gør Du ikke det — saa bruger jeg Magt. *V*

SELMA

*V Nu kan Du
valge.
- Jeg har valgt. Og
Vigen.*

~~Eva~~ jeg siger Dig forud, at jeg skyer intet Middel i en Kamp. Jeg vil ikke skubbes ud *V* Nu vil jeg blive, hvor jeg er. Gør, hvad Du vil. Jeg bereder mig.

EVA

- Saa V vi

~~Vi~~ faar *V* at se, hvem der er stærkest.

SELMA

Vi er lige. Du har Vaaben. Jeg har Skjold.

EVA

Du tager fejl. Vi to er ikke lige.

SELMA

Nej. Du har Ret. Jeg glemte, at Du havde forladt Din Mand og Dit Barn for at løbe bort med Din Elsker.

EVA

Tænk — glemte Du det! Blot Du ikke *V* glemmer, hvor mange Elskere Du selv har haft. *Vogers*

SELMA

Jeg ventede Dine Bagvaskelser.

EVA

Bagvaskelser —! Du er mageløs! Over Du Dig nu i Din Rolle?

SELMA

Bliv kun ved. Madonna vil beskytte mig imod Dine lave Angreb *!*

EVA

Selma, jeg beder Dig — gaa ud af min Stue. Jeg holder hverken af at se Dit Ansigt eller høre Dig tale. Gaa nu. Vi har intet at sige hinanden.

Hun aabner Døren for hende

SELMA

gaar uden at hilse

EVA

løber hen til den anden Dør

Tante Beate — Tante Beate —!

TANJA

kommer ind

Hun er ude i Køkkenet. Skal jeg kalde paa hende?

EVA

Ja. Og sæt saa Frokosten herind. Niels maa være her strax.

TANJA

De ser saa bedrøvet ud. Er der nogen, som har gjort Dem Fortræd?

EVA

Ja — megen — megen Fortræd.

TANJA

Bare jeg kunde trøste Dem.

EVA

Ja, Du er sød og god, lille Tanja. Du er vist lidt for god og ærlig. Du maa lære at værge Dig i Tide, mit Barn. Lær at støde til uden at ryste paa Din Haand — ellers dør Du af de andres Knivstik.

TANJA

Er der slet ingen gode Mennesker til?

EVA

Jo, lille Tanja. Men det gaar dem ikke godt. Kald nu paa Tante Beate.

V. Mange.

TANJA

gaar

EVA

tager et lille Skrin ud af sit Skab

FRØKEN VOLF

kommer ind med Frokosten. Hun begynder at dække Bordet
Hvad vil Du mig, Eva?

EVA

Torben har taget en Dame i Huset.

FRK. VOLF

Har han det — hvem?

EVA

Selma Kragh.

FRK. VOLF

Det var et uheldigt Valg

V. mange jeg.

EVA

Du kan vel forstaa, at jeg taaler det ikke.

FRK. VOLF

Hvilket?

EVA

At hun skal opdrage Ellie.

FRK. VOLF

Kan Du forhindre det?

EVA

Ja.

FRK. VOLF

Hvorledes?

EVA

Jeg vil fortælle Torben, hvad hun gemmer under Skallen.

FRK. VOLF

Tror Du ikke, han har hørt det af andre?

EVA

Nej. Saa havde han ikke taget hende i sit Hus som sit Barns Opdragerinde. Hun har altid ~~hørt i Ring med sin Familie~~

*V Kan broer hvin er
blid og dydig som en
forhaad at Lu
holde Lu
Videnfor sine Historier.*

FRK. VOLF

Kan jeg hjælpe Dig med noget? Hvad søger Du efter? 12

EVA

Efter et Papir. + Jeg ved, jeg havde lagt det her — naa, her er det! 100
-H

Hun gemmer det i sin ~~til~~ Tegnebog.

FRK. VOLF

Saa, nu er Frokostbordet færdigt.

EVA

Tak.

FRK. VOLF

Eva, se nu ikke saa bedrøvet ud, naar Niels kommer. Se, om Du kan beherske Dig lidt.

EVA

Aa — jeg er saa træt — saa træt af det hele —

FRK. VOLF

Det er underligt for mig — dette her.

EVA

Hvad er underligt?

FRK. VOLF

Jeg har set en anden lide ganske det samme

som Du. Jeg har hørt hende sige netop de samme Ord.

— Trodsige Sjæle — som bøjes —

EVA

Hvem har sagt det samme som jeg +?

FRK. VOLF

Det skal Du maaske faa at vide en anden Gang — ikke nu. Gaa nu ind og skift Din Morgenkjole, inden Niels kommer. Jeg har lavet en dejlig Frokost til Jer — Hareragoht — fra Haren i Gaar. Gaa nu ind og gør Dig lidt fin.

EVA

Aa + lad mig være. Jeg har ikke Lyst til noget.

FRK. VOLF

✓ Du skal netop gøre Dig rigtig smuk i Dag. Saa bliver Niels henrykt. Det morer Dig dog. — Man skal tage alle de daglige Smaaglæder med. Der er ikke saa mange store. Gaa saa ind. Jeg maa ud igen i Køkkenet.

Hun gaar.

EVA

gaar ind i Sovekammeret

NIELS

kommer ind fra Trappen

Goddag — er her nogen! Hvor er Du henne?

EVA

inde fra Sovekammeret

Her —! Jeg kommer strax. Jeg skifter blot min Kjole.

NIELS

Skynd Dig lidt.

EVA

Hvorfor kommer Du saa sent?

NIELS

Jeg har købt Blomster med til Dig paa Vejen.

EVA

Tak, Niels. Er det røde Nelliker?

NIELS

Nej, det kunde jeg ikke faa. Det er Roser. Kom med en Haand, saa skal Du faa en Rose.

EVA

stikker en Haand ind igennem Portieren

Her er Haanden! —

NIELS

Og her er Rosen. Se, hvor de klæder hin-
anden

EVA

Slip saa.

NIELS

Nej — først et Kys. ~~+~~ kysser hende i Dørsprækken
Det smagte godt. ~~+~~ Det smagte lidt af for-
buden Frugt.

EVA

Det var en dejlig Rose, Niels.

NIELS

Den er næsten halv saa dejlig, som Du selv.

EVA

Hvor Du er glad i Dag

NIELS

Det har jeg ogsaa Grund til at være.

EVA

kommer ind

Fortæl hvorfor!

NIELS

Se Dig selv i et Spejl, saa behøver Du ikke
at spørge.

EVA

Du gør mig saa indbildsk, for jeg ved at
Du mener, hvad Du siger.

V. Du - V. Jo,

NIELS

Eva — Eva — smukke, kloge Eva — Du,
som hjælper mig saa trofast, som raader mig saa
klogt, som lever for mig og arbejder for mig
— læg nu Din Arm om min Hals og sig, at Du
elsker mig.

EVA

Ja, Niels + jeg elsker Dig. Men hvorfor
skal jeg sige det! Du ved det jo.

/,

NIELS

Jeg har haft en Glæde i Dag. Men før jeg
har hørt Dig sige, at Du elsker mig, kan ingen
anden Glæde gøre mig rigtig glad.

EVA

Desværre elsker jeg Dig Niels.

NIELS

Hvorfor desværre?

EVA

Det er ikke godt at føle saa stærkt, som jeg.

NIELS

Du lille Nar — det er det eneste Gode, der er til. Vær stolt af Dig selv — at Du forstaar at elske. Der Kraft i Dine Tanker — i Dit Blod — i Din Vilje — jeg elsker Dig, Eva. Jeg elsker Dig mere, end det er godt for min Fred. Men jeg takker Dig, fordi jeg gør det.

EVA

Vi takker vel hinanden, Niels.
Men sæt Dig nu og lad os spise. De sætter sig ved Bordet. Og fortæl mig saa, hvad det er for en Glæde, Du har haft.

NIELS

Man har spurgt mig underhaanden, om jeg vilde have det store Rejsestipendium.

EVA

Vny. 1h
Hvor det er morsomt! Tænk, at de kommer til Dig af sig selv.

NIELS

Ja, det er det morsomme.

EVA

Det viser, at de nu har set, hvad Du er.

NIELS

Takket være Dig, Eva.

EVA

Mig?

NIELS

Ja, Dig. Du har jo skrevet min sidste Afhandling.

EVA

Ja, efter Din Diktat.

NIELS

Havde Du ikke taget mig i Nakken og tvunget mig til at arbejde, saa var de første tyve Sider vist ikke færdige endnu.

EVA

Skam Dig, nu taler Du jo ilde om min bedste Ven. Saa doven er han ikke.

NIELS

Jo, Eva, lad os være ærlige. Jeg duer ikke til stillesiddende Arbejde.

EVA

Vist gør Du saa. Men det mere Dig mere at hænge paa en Klippespids og hugge Sten — for at falde ned og slaa Dig fordærvet.

NIELS

V Det taler vi ikke mere om.

EVA

Jo, vi gør. Jeg glemmer ikke saa let, hvor angst og ulykkelig jeg blev, da Du skrev, at Du var kommen til Skade.

NIELS

Det gik jo heldigvis godt — fordi Du kom ned og plejede mig. Ellers tror jeg nok, at jeg var død — af Længsel.

EVA

Du husker vel Dit Løfte, Niels — aldrig mere at klatre i Bjerge! †

NIELS

Jeg sagde: saalænge jeg halter. Men nu halter jeg ikke mere.

EVA

Du trækker stadig stærkt paa Benet.

NIELS

Du har saa skarpe Øjne, min Skat. Alle andre lykønsker mig til, at det er forbi.

EVA

Du har mistet Din Spænstighed, Niels.

NIELS

Kun lidt i det ene Ben. Men jeg har jo hele det andet.

EVA

Slaa det ikke hen i Spøg. Du er en dumdristig Vovehals, og Du kunde glemme en Gang, at Du ikke har de samme Kræfter, som før.

NIELS

Det er sødt af Dig, at Du er bange for mig. Jeg skal nok være fornuftig.

EVA

Tak Niels. V,

NIELS

Men Du spiser jo slet ingen Ting. Værsgod — spis.

EVA

Jeg er ikke sulten.

NIELS

Det siger Du altid i den sidste Tid. — Vil Du se, Du kan spise. Du bliver magrere og magrere hver eneste Dag. — Du skal fedes. † Du skal have Jærn. † Saa behagesyg kunde Du gerne være overfor mig — at Du ikke selv havde Lyst til at blive gammel og spids. †

EVA

— Uh ha — Du gør mig ganske bange.
Se hvor jeg spiser!

Hun tager en Mundfuld Mad

NIELS

tager hende om Hovedet

Eva, jeg passer paa Dig.

EVA

Du sagde vel ja til det Stipendium?

NIELS

Le nu af mig — Du ved, jeg er overtroisk.
Jeg tror jo aldrig, ^Vder er Held ved noget, som
Du ikke har raadet mig til. Jeg vilde spørge
Dig først.

EVA

Du holder ~~n~~ altfor meget af mig, Niels.
Du gør Dig ~~alt~~for afhængig af mig.

NIELS

Det misbruger Du jo ikke.

EVA

Du kan gøre Dig selv Fortræd dermed.

NIELS

Endnu har jeg kun haft Glæde deraf. Eva,

~~V~~ Du ~~ikke~~ selv, hvor meget jeg har at takke
Dig for ^VJeg anede næppe, hvad Livet kunde
være, før jeg lærte Dig at kende. Jeg ~~fulde~~ mig
ene mellem alle. Du lærte mig den Nydelse at
være to — de to, som sammen er ene. Jeg var
tryk i Din Nærhed. I hver en Krinkelkrog af
Dine Tanker kunde jeg komme uden at finde
en Tarvelighed. ^LJeg er en lykkelig Mand, Eva,
for jeg holder af en Kvinde, som er min inder-
ligste Sympathi — min dybeste Kærlighed værd.

EVA

Hvis jeg er mere værd end andre, saa er
Skylden Din, Niels. Du gør mig mere værd.
Du sætter mig saa højt, at jeg føler Ansvar
overfor Dig — jeg turde jo aldrig skuffe Dig.

NIELS

Du kan ikke skuffe mig, Eva. Du fore-
tager Dig ingen Handling, hvori jeg ikke finder
Kløgt og Finhed.

EVA

Saa er man da til nogen Nytte her i Ver-
den — naar et andet Menneske holder saa meget
af en ^V

Men Stipendiet, Niels — lad os nu tale om
det. Følger der Betingelser med ^V

NIELS

Man skal jo rejse.

EVA

Hvórlænge?

NIELS

I otte Maaneder, tror jeg.

EVA

Hvornaar skulde det være?

NIELS

Til Sommer + velsagtens.

EVA

Naa, ikke før. Saa kunde jeg jo rejse med.

NIELS

Bryllupsrejse, Eva —?

EVA

Ja.

NIELS

Aa, du kære / dejlige Menneske — blot jeg tænker den Tanke, at vi to skal rejse sammen ud i Verden — fri — endelig — endelig fri, men bundne til hinanden for Livet / saa maa jeg gøre noget ganske vanvittigt af Glæde — vælte Bor-

det — eller slaa Glassene i Stykker — eller kysse Dig, Eva — kysse Dig — kvæle Dig i Kys —

EVA

Sommetider tror jeg, Du er tyve Aar, Niels / V.
Saa synes jeg, at jeg er altfor gammel til Dig.

NIELS

Du gør mig de tyve Aar yngre, end jeg er.
Men — se engang paa mig, Eva —

EVA

Ja — nu ser jeg / —

NIELS

Du smiler — men Dine Øjne er ikke glade.
— Hvad er der i Vejen med Dig? — Vil Du skjule / noget for mig? 17 ll Vn Du

EVA

Nej. Jeg vil ikke skjule for Dig, at jeg er forstemt. Selma Kragh var her før.

NIELS

Hvad vilde hun?

EVA

Fortælle / at hun var kommen i Huset hos Torben. V.

NIELS

Naa.

EVA

Hvad siger Du til det?

NIELS

rejser sig fra Bordet

Jeg er tankeløs og egoistisk, Eva. Jeg fordrer af Dig, at Du skal dele min Glæde. Jeg glemmer i Øjeblikket, hvad Du maa give Afkald paa — Barnet, Barnet —! Jeg ved jo, hvad Du maa lide ved at være skilt fra Din lille Pige.

EVA

Niels — jeg kan ikke holde det ud mere — jeg er fortvivlet, jeg er syg af Længsel. Ikke et Minut har jeg Fred i mine Tanker. Jeg stirrer mig blind paa hendes Billede, at hvert Træk tilsidst bliver fremmed for mig. Jeg hvisker saa ofte hendes Navn, at Klangen lyder fremmed, naar jeg siger det højt — aa, Niels, hvad skal jeg dog gøre — jeg længes saa forfærdeligt efter hende.

NIELS

Stakkels lille Eva. Sig mig nu alt, hvad Du tænker og føler. Det er jo første Gang Du vil vise mig Din Sorg.

EVA

Jeg har tiet med det, saa længe jeg kunde.

Jeg vilde saa nødig gøre Dig bedrøvet. Men nu kan jeg ikke mere. Du forstaar mig vist ikke, Niels. En Følelse, man ikke selv kan føle, forstaar man ikke hos en anden. Jeg tror ikke, en Mand kan forstaa, hvad en Moder føler.

Niels — hvis man ~~surrede Dig fast med et Reb og huggede Dig med en Kniv i Dit Hjærte, og langsomt lod Dig forbløde af Dit Saar — vilde Du føle, hvad jeg føler nu.~~

NIELS

klapper hendes Haar og Kind

Stakkels lille Eva — stakkels lille Eva —

EVA

Ja, nu gør jeg ogsaa Dig bedrøvet — jeg ved det jo. Og det er dobbelt sørgeligt for mig.

NIELS

Du skal ikke tænke paa mig. Du har givet mig saa meget, at jeg skylder Dig mit Liv. Kunde jeg bare hjælpe Dig, Eva.

~~Hadde jeg kun været en Mand, kunde jeg have hjulpet Dig, Eva.~~

Jeg maa have hende, Niels, jeg vil. Jeg vil tale med Torben. Endnu i Dag gaar jeg til ham. Og saadan vil jeg tale, at han skal forstaa, at Barnet tilhører mig.

L. uyhinge

1/2
- ol
- ol

~~hvor~~
saa føle Du
hvad jeg
føler.

V. Tank mig kun
paa Dig selv.
- al
- Du vilde
gøre afkald, for
at

V. Han ved
mange slet
ikke, hvor ont
han har været
imod mig.
Det skal han
saa at vide.
Og han skal
indrømme selv
at barnet tilhører
mig!

NIELS

Han tog hende jo fra Dig, Eva.

EVA

For at tvinge mig til at komme tilbage til sig.

NIELS

Det vil han maaske endnu.

EVA

Nej. Nu er Skandalen jo overstaaet.

NIELS

Han vil synes, at Du ydmyger Dig, hvis Du nu kommer for at bede. Husk, hvor trodsig Du har været.

EVA

V saa
Faar jeg hende for at ydmyge mig — ydmyger jeg mig gerne.

NIELS

I
V maaske
V Luy Luyje
I Eva.
Ja + jeg vil ikke raade Dig i dette. Det tør jeg ikke. Jeg kunde raade Dig galt. Gør, hvad Du selv synes er rigtigt. Der var det altsaa, vi skulde strande

EVA

V Han kan ikke
Vare saa rimelighed
baard ad sig nej!
Jeg faar hende, Niels, naar han ser, hvor

fortvivlet jeg er. Han skal give mig hende — han skal.

NIELS

Eva, vil Du helst være alene nu? Vil Du have Ro til at tænke?

EVA

Kære — kære Niels — jager jeg Dig bort!

NIELS

Du har bedst af at være alene. Jeg vil ikke paavirke Dig til noget. Yriet

EVA

Du er saa god imod mig. Tak. Hun kysser ham Tak fordi Du tænker, som Du gør. En anden kunde let blive ond og skinsyg paa Barnet.

NIELS

Jeg føler Din Sorg stærkere end Du selv V, V, Eva.
Skylden er jo min.

EVA

Din?

NIELS

Jeg tog Dig fra Dit Hjem.

EVA

Jeg gik af mig selv, Niels.

NIELS

For min Skyld.

EVA

For min egen. Fordi jeg elskede Dig. Det Offer, man bringer sin Kærlighed, det bringer man sig selv.

NIELS

Eva, skal jeg forsvinde?

EVA

Hvad mener Du?

NIELS

Forsvinde for Dig —

EVA

Jeg forstaar Dig ikke.

NIELS

Staar jeg Dig i Vejen?

EVA

Om Du staar mig i Vejen — Du, som jeg elsker —

NIELS

Kunde Du gaa tilbage til Torben — hvis jeg var borte fra Dig?

EVA

Niels — ~~tal dog ikke saadan!~~ Hvorfor vil Du gøre mig mere bedrøvet, end jeg er —

NIELS

Det er ikke tomme Ord, jeg siger, Eva.
 Y Alt — alt vil jeg gøre, for at Du skal faa det godt.
 Han gaar hurtigt ud

EVA

Aa — Niels —

Tæppet.

*Hvor kan
Du sige de
Ord?*

*Y du skal gaa
vide hvad jeg
føler. Jeg vil
ikke være en
Hindring for Dig*

ANDEN AKT.

12
Rygeværdelse hos Torben Kragh. Han sidder ved Bordet og læser Aviser. Selma Kragh staar ved Siden af og skænker Kaffe til ham.

SELMA

Var Maden efter Dit Ønske i Dag?

TORBEN

læsende

Ja Tak. Udmærket.

SELMA

Nu ved jeg snart, hvad der smager Dig.
Værsgod — her er Din Kaffe!

TORBEN

Tak.

SELMA

Er der ellers noget, Du ønsker?

66

SELMA

Saa skal jeg tie stille.

Torben læser. Selma sidder og ser paa ham.

TORBEN

Hvorfor ser Du paa mig, Selma?

SELMA

Jeg tænker paa, da vi var smaa. Kan Du huske, ~~hvor~~ vi legede sammen, naar jeg var ude hos Jer paa Gaarden?

TORBEN

Ja. Vi legede Mand og Kone. Men Du lystrede mig ikke. Saa sloges vi.

SELMA

Du var stærk og smidig, Torben.

TORBEN

Du bed mig en Gang i Kinden — kan Du huske det? Arret ses endnu. Se dér!

SELMA

Selma bøjer sig tæt ind til ham for at se

Jeg skammer mig over min Vildskab.

TORBEN

Vi var jo Børn, Selma.

67

SELMA

Barndoms minder er dog det, som drager Mennesker stærkest til hinanden.

TORBEN

ser paa hende

Aa — ja — saamænd. I Mangel af bedre.

SELMA

Genererer det Dig, at jeg tænder en Cigaret?

TORBEN

Aldeles ikke — hvis det klæder Dig at ryge.

SELMA

Det har Du ofte set.

TORBEN

Saa har det i alt Fald ikke stødt mig. Det klæder kun Damer med fyldige, røde Læber og stærke hvide Tænder.

SELMA

Min Mund er det eneste kønne, jeg har.

TORBEN

Nu er Du for beskeden. Du har jo smukke, blide Øjne. Og Du har de Kraghske Linjer om

5*

Mund og Hage. De tyder paa Kraft og Liden-
 skab. Den Kraghske Lidenskab er en farlig Arv.
 Men den kender Du jo ikke.

SELMA

Nej.

TORBEN

Det er sære Ting, som fortælles om vore
 Ahner. Værst af dem alle skal have været den
 ridderlige Ove Kragh — bed for ham, Selma.
 Han myrdede sine fire Koner. Naar de blev for
 fede, saa kvalte han dem. Ham har jeg altid
 beundret. Hvilken Kraft og Energi! + Kvæle
 fire fede Koner! Din Fromhed, Selma, maa
 sikkert stamme fra en Sidelinje.

SELMA

Jeg gør Bod, Torben.

TORBEN

For ham med Konerne?

SELMA

Vi har alle syndet.

TORBEN

Du ogsaa, Selma?

SELMA

Jeg er en stor Synderinde.

TORBEN

Nu gør Du vist en Myg til en Elefant. ~~Men~~
~~ikke~~ Dronning Dagmars smaa Silkeærmer og
 Dine Cigaretter er analoge — Hellighedens lille
 klædelige Plet!

Blot denne duftende Røg ikke bliver til glø-
 dende Damp i Din Skærsild!

SELMA

Det staar ikke skrevet, at man ikke maa
 ryge. Og jeg fornemmer det ikke selv som en
 Brøde.

TORBEN

Det var ikke kendt den Gang man opfandt
 Biblen. Ellers havde der nok staaet lidt om det
 med. Det er jo mest Fornøjelserne, det er gaaet
 ud over.

SELMA

Torben, jeg beder Dig — tal ikke saaledes,
 naar jeg hører derpaa. Det skærer mig i Hjærtet
 at vide, at Du er vantro. Tænk dog paa det,
 som kommer — lev ikke blot i det, som er.

TORBEN

Omvendelsesprøver maa Du holde Dig fra,
 kære Selma.

SELMA

Luy Linje
Du vil aldrig være hjemme, fordi det kun er mig, som er her. Hvis jeg er Dig til Ubehag — hvad skal jeg her saa? Saa lad mig hellere tage bort.

TORBEN

- Betrø mig en gang om dig er
~~Er det~~ en Nydelse for Kvinder at føle sig forsmaaet? Ellers fatter jeg ikke denne evige Lyst til at jamre.

SELMA

Den jamrer sig, som lider.

TORBEN

Vuoyt
Lider — det Ord er stærkt i dette Tilfælde.

SELMA

Maaske det passer.

TORBEN

Jeg forstaar Dig ikke ganske.

SELMA

Nej, det har jeg set.

TORBEN

Naa — Farvel Selma. Kys Ellie fra mig.

SELMA

V Torben, Gaa ikke — gaa ikke — Jeg maa tale med Dig.

TORBEN

Saa skynd Dig. Hvad vil Du?

SELMA

Sig mig, hvor Du gaar hen — har Du Elskerinder? Gaar Du til Din Elskerinde nu?

TORBEN

Det var et mærkeligt Spørgsmaal.

SELMA

Svar mig — svar mig — jeg maa vide det.

TORBEN

Hvad angaar det Dig?

SELMA

Jeg lider den frygteligste Kval, naar Du er ~~gaet~~. Jeg ser Dig for mig — beruset af Vellyst — fornedret af usle Kvinder — i hæsliq Synd. Og Din Synd er min tungeste Byrde.

TORBEN

Selma — nu er der Lidenskab i Dine blide Øjne. Gælder denne Lidenskab Madonna eller mig?

SELMA

Jeg beder til Madonna for Dig.

TORBEN

Det lunkne Svar vækker ingen Interesse. —
Sig, at Du elsker mig — det gør Du jo.

SELMA

Jeg elsker Dig — som en Broder.

TORBEN

Havde dit Svar været modigt og ærligt —
saa havde jeg giftet mig med Dig, Selma.

SELMA

Vilde Du — gifte Dig med mig —?

TORBEN

1 - *V hvorfor ikke!* Ja, Du er en hæderlig Kvinde. Jeg stoler
paa Dig. Du vilde holde vort Navn i Ære.

SELMA

Var det — den eneste Grund?

TORBEN

Jeg kender Dig nu. Jeg har studeret Dig
nøje. Du er mig sympatetisk — Men Din
Hellighed maatte lægges paa Hylden.

SELMA

Troen er Hjælp for den, som er alene.

TORBEN

Meget fornuftigt sagt. Jeg forstaaer Dig. For-
staa Du ogsaa mig? Mit Hjem er mig fremmed
med en fremmed Kvinde ved mit Bord, og mit
Hjem skulde være det bedste for mig. Jeg mis-
under den fattige Stodder, hvis Hytte bliver
levende af pludrende Unger, og hvis kærlige, op-
ofrende Hustru stryger Livets Tomhed fra hans
Pande. Jeg føler Tomheden, Selma. — Elske
Dig + kan jeg ikke. Det ved Du. Men elskede
Du mig, saa maatte den Tanke vel være Dig
~~hvor og gøre Dig glad~~ at skabe mig et Hjem.
+ Kærlighed er jo nøjsom

*L my klinge
V Selma.
V-*

*V,
V- L my klinge
1 del L- 1 d
- nok, at Du var
mig til glæde ved
1 del L- ikke!*

SELMA

Hvad vilde Du med min Kærlighed? Er
Venskab ikke nok?

TORBEN

Nej. Jeg vil varmes af et Menneskes Kær-
lighed.

SELMA

Og isne med Din Kulde —

TORBEN

Jeg giver, hvad jeg har.

*V Men ingen bringer
Dig jo til at tage
ind i det.*

SELMA

gaar tæt hen til ham

Jeg tager imod det, Torben.

TORBEN

Betænk Dig. Jeg vil fordre meget af Dig.

SELMA

Jeg kan give mere, end Du fordrer.

TORBEN

*V næsten
1-1*

Nu er Du *V* for villig. En Kvinde skulde
langsomt lade sig overtale. *L* Saa var hun klog.

SELMA

*Vegen/. LM
V bleven*

Jeg lader mig ikke overtale. Jeg handler
efter min *V*vilje. *L* Men hvis Du er bange, saa føl
Dig ikke bunden af Dine Ord.

TORBEN

Nu ser vi Tiden *V*an. Det haster jo ikke.

Det banker

Kom ind.

GRETHE

kommer ind

11

Undskyld — men jeg maatte vel ikke faa
Lov *J*il at tale et Par Ord med Herren?

TORBEN

Jo, tal De kun, Grethe.

GRETHE

Med Herren alene, mente jeg.

TORBEN

Frøkenen kan godt blive. Det er vel om
Ellie, De vil tale.

GRETHE

Nej, det er ikke — saadan egentlig om
Ellie. Jeg vilde kun spørge Herren, om det er
med Herrens Vidende og Vilje, at Fruens Billede
er taget ned af Væggen ved Siden af Barnets
Seng. Herren selv kommer jo aldrig derind, saa
jeg vilde dog bare spørge, om Herren vidste det.

12

TORBEN

Hvem har taget det ned?

GRETHE

Det har Frøkenen gjort.

TORBEN

Det maa være en Fejltagelse.
Jeg skal tale med Frøkenen derom.

GRETHE

Skal det da blive nede — eller skal det hænges op igen? Hvis Ellie ser, at det ikke er der, saa spørger hun mig straks om, hvor det er henne. Hvad skal jeg saa svare?

TORBEN

De kan hænge Billedet op igen.

GRETHE

Saa vil Frøkenen maaske sige mig, hvor Frøkenen har gjort af det?

SELMA

Det ligger i mit Skab.

GRETHE

Frøkenen vil maaske hellere selv hænge det op igen?

SELMA

De kan tage det i Skabet.

GRETHE

Mange Tak.

hun gaar

TORBEN

Hvorfor har Du taget det Billede ned, Selma?

SELMA

Jeg troede at handle efter Dit Ønske.

TORBEN

Du kunde jo have spurgt mig derom.

SELMA

Jeg vilde nødig berøre denne Sag. †

TORBEN

Hvis jeg ikke ønskede, at Billedet skulde hænge der, havde jeg selv taget det ned.

SELMA

Du kommer jo aldrig i Barneværelset. Jeg vidste ikke, om Du nogensinde havde set det.

TORBEN

Selma, det er bedst, Du faar min Mening at vide en Gang for alle. Saa ved Du, hvorledes Du har at forholde Dig. Man skal ikke lære et Barn at glemme sin Moder. Sig til Ellie, at hendes Moder er syg eller død — eller hvad Du selv vil. Faa at vide, hvad de andre har bildt hende ind, og sig saa det samme. Jeg selv har ikke talt med hende derom, og hun har ikke spurgt mig. Lad Mindet dø hen af sig selv, saa

101

✓ Kunde
Du ikke tænke
Dig det?

✓-

vml/r
 gaar det sin naturlige Gang. *✓* Riv det ikke ud med Magt. Det kunde hun bebrejde mig senere.

SELMA

Jeg skal gøre, hvad Du ønsker.

TORBEN

Saa er der en Ting endnu. Du maa finde en anden Barnepige. Grethe har sagt mig op.

SELMA

Har hun sagt op? Hvorfor?

TORBEN

Hun vilde ikke tjene under Dig, sagde hun. Det er jo ret naturligt. Hun har selv saa længe haft Regimentet.

SELMA

Det har nogen vist raadet hende til.

TORBEN

Hvad mener Du?

SELMA

Jeg mødte hende i Dag hos — Eva.



TORBEN

Grethe sagde Pladsen op i Gaar.

SELMA

Hun kan jo ogsaa have været der i Gaar.

TORBEN

Hvad mener Du med dette? *- el*

SELMA

Maaske kan Eva bruge hende selv. Hun skal jo giftes nu.

TORBEN

Hvad vilde Du hos Eva?

SELMA

Jeg syntes, det ~~var korrekt~~ at lade hende *→ hvin larde* vide, at jeg ~~var~~ den, som ~~skulde~~ opdrage Ellie. *- er - skal*

TORBEN

Hvad sagde hun dertil?

SELMA

~~Hun sagde~~, at hun vilde sørge for, jeg strax *- el / A / les* igen blev jaget bort herfra.

TORBEN

Det forstaar jeg ikke.

SELMA

Jeg forstaar det. Jeg kender hende.

TORBEN

Er I Fjender?

SELMA

Vi var Venner. Men jeg undskylder hende. Hun blev skinsyg, da hun hørte, at en anden skulde være hos Barnet — det er menneskeligt. Helt blottet for Følelse er vist ingen Moder. Men jeg blev bange, Torben. Jeg ved ikke, hvad hun kan finde paa at sige om mig. Eva sætter alt igennem, hvad hun vil.

TORBEN

Det faar vi at se.

SELMA

Intet Middel vil hun sky for at faa mig herfra — det sagde hun til mig.

Og jeg er bange. Hvad hun end siger, vil Du tro, hun taler sandt. Hun kan overbevise alle, fordi hun har Ordet i sin Magt. Men jeg, som kender hende — jeg, som ved, at —

EN TJENER

kommer ind

Fruen er derude og vil gærne tale med Herren.

TORBEN

Fruen — hvilken Frue?

TJENEREN

Fruen her — Fru Kragh.

TORBEN

Staar hun udenfor og venter?

TJENEREN

Fruen vilde ikke ind, hvis her var fremmede. Jeg sagde, at det vidste jeg ikke.

TORBEN

Bed hende komme ind.

Tjeneren gaar

SELMA

Der ser Du — der er hun allerede. —

TORBEN

Gaa Selma — gaa — lad os være alene.

SELMA

Svigte mig nu ikke, Torben.

TORBEN

Svigte Dig —! Du bruger stærke Ord.

SELMA

Hun kommer kun for at faa mig bort.

TORBEN

Saa maa hun give sine Grunde. Gaa nu,
Selma.

Selma gaar

EVA

kommer ind

Goddag, Torben.

TORBEN

Goddag, Eva.

EVA

Ræk mig Din Haand. Vi er jo ikke Fjender, vel?

TORBEN

Du kan bestemme, om vi er Venner eller Fjender.

EVA

Saa er vi Venner.

TORBEN

Det glæder mig. Har Du været syg? Du ser daarlig ud.

EVA

Vil det sige, at jeg er bleven gammel og grim?

TORBEN

Lidt ældre — ja, men dog den skønne Eva.

EVA

Du straalere af Sundhed, Torben.

TORBEN

Jeg har det ogsaa godt.

EVA

Tænk — uden mig?

TORBEN

Man kan ikke sørge evigt.

EVA

Har Du haft megen Hjærtesorg, siden jeg saa Dig sidst, saa ses det ikke paa Dig.

TORBEN

Jeg indretter mig.

EVA

Ja, det ved jeg. Du er klog. Aldrig mere Følelse end Du netop har Brug for.

TORBEN

Det passer ikke ganske, Eva.

EVA

Jeg dømmes efter den Tid, jeg har kendt Dig. Din kølige Elegance har altid haft min dybeste Beundring.

TORBEN

Hvorfor er Du kommen? Hvad vil Du mig?

EVA

Tale med Dig, kan Du vel forstaa.

TORBEN

Om hvad?

EVA

Hvor Du er hastig. Lad os nu se paa hinanden først. Lad mig se mig lidt omkring. Hvor det er underligt igen at være i denne Stue. Jeg

TORBEN

Alt det husker jeg godt, at jeg sagde. Og jeg synes endnu, at det var meget fornuftigt sagt. Hvorfor skulde jeg stylte mig op med jublende Ord og glødende Begejstring! Du havde jo ikke lagt Skjul paa, at Du tog mig for Pengenes Skyld.

EVA

For Pengenes Skyld — det lyder ikke godt — og er heller ikke ganske rigtigt. Jeg havde jo lidt Penge selv. Men jeg stod ene i Verden og var bange og forskræmt. Mistro — Mistro overfor min bedste Ven, havde min Fader podet i mig fra jeg var lille. — Og det havde haft sin Virkning. Med Mistro saa jeg paa hvert et Menneske, som nærmede sig til mig.

Pludselig kom der saa en rig og stormægtig Herre, som vilde give mig alt, hvad han ejede — sit Navn og sin Formue — sit Hjærte og sit Hjnm. —

Jeg var henrykt. Min Fader havde haft Uret. Der var altsaa dog et Menneske, som mente mig det godt — uden at tænke paa sin egen Fordel. — Jeg var en lille Dumrian — ikke! Men det maa jeg takke Dig for, Torben — Du gjorde mig klog.

TORBEN

Eva, Du taler, som om jeg har forurettet Dig. Du kommer her som en, der kræver mig

til Regnskab. Glem ikke, hvad Du har forbrudt. Fordi jeg ikke bruger stærke Ord, føler jeg ikke mindre stærkt, hvad Du har gjort overfor mig. Forstaar Du selv, hvad det er? Du har sat en Plet paa min Ære.

EVA

Skulde det kunne plette Din Ære, at Du ikke forstod at holde mig fast — saa var det Dig selv, som satte Pletten. Ikke mig.

TORBEN

Holde Dig fast — ja! Jeg skulde vel fra Morgen til Aften have ligget paa mine Knæ og bedt Dig gøre mig den Fornøjelse ikke at rende fra mig! Jeg skulde vel med søde Ord og kælne Blikke have mindet Dig om Din Pligt som Hustru og Moder — ikke sandt!

EVA

Nu forvrænger Du mine Ord. Og Du ved, at Du gør det.

TORBEN

Jeg ved, at Du har bragt Skandale over mit Navn. Alt andet er mig ligegyldigt.

EVA

Aa — nu tilstaar Du det endelig. Ja — Skandalen — det var Din Angst og Din Sorg.

Bøjer du dig virkelig for dette tusindtungede Medusahoved, der sættes op som Skræmmebillede for vor Moral! Indretter du virkelig Dit Liv efter hvert ligegyldigt Menneskes ondsindede Sladder? Saa er jeg modigere end Du. Min Samvittighed afhænger ikke af andres Forargelse. Jeg vender Sladderens Ryggen, og handler, som jeg vil.

TORBEN

Det er hvert ligegyldigt Menneskes Højagtelse og ærbødige Tale, som i sidste Instans beviser os selv, hvem vi er. Du er for febrilsk, Eva — baade i Tanker og i Tale. Tag Dig et kølende Pulver, saa skal jeg diskutere dette med Dig. Men det er vel egentlig ikke derfor, Du er kommen. Sig nu, hvad Du vil.

EVA

Jeg vil tale med Dig om Ellie.

TORBEN

Om Ellie —! Ja, det undrede mig, at Du slet ikke spurgte til hende.

EVA

Jeg ved, at hun har det godt.

Torben venter at hun skal sige mere. Eva kan ikke få Ordene frem.

TORBEN

Naa — hvad er det saa, Du vil sige om hende?

EVA

Torben — giv mig Ellie.

TORBEN

Give Dig Ellie — hvad mener Du?

EVA

Giv mig hende — aa, giv mig hende — jeg beder Dig, jeg trygler Dig derom! Det er et fortvivlet Menneske, som kommer til Dig. — Jeg kan ikke mere — jeg er fortvivlet af Længsel efter hende. Giv mig hende dog tilbage! Forstaar Du, hvad Du gjorde, da Du tog hende fra mig. Aner Du, hvad jeg følte, da de kom ind i min Stue og brutalt rev hende ud af mine Arme. Du kan jo ikke have forstaaet det, Torben, for saa kunde Du ikke have gjort det. Du er jo ikke ond, vel! Og nu kommer jeg til Dig — ydmygt beder jeg Dig om Naade — om Naade, Torben. Jeg forlanger ingen Ret, for jeg ved jo, Du har Retten paa Din Side. Men Du kan ikke være saa haard — saa ubarmhæjrtig — fordi forældede Love giver Dig Ret dertil — at ville træde ned, hvad Du ved, er den helligste Følelse, den stærkeste Drift, en Kvinde ejer!

Giv mig mit Barn igen —! Sig, at Du ikke nænner at tage hende fra mig — aa, sig det, Torben!

TORBEN

Dette havde jeg ikke ventet, Eva. Jeg troede, Du var saa langt inde i Dit nye Liv, at Du helt havde glemt baade Barnet og mig.

EVA

Glemte Ellie —

TORBEN

Hvorfor har Du aldrig villet se hende?

EVA

Jeg vil ikke have Tilladelse til at se mit eget Barn. Jeg vil have hende helt. Hun er min — hun er min — og det er den skændigste, blodigste Uret, der er begaaet overfor mig.

TORBEN

Det skulde Du have betænkt i Forvejen, Eva. Man kan ikke baade faa i Pose og i Sæk. Naar Din Moderfølelse var saa stærk — skulde Du ikke være gaaet fra hende.

EVA

Gik jeg fra hende.

TORBEN

Saa naiv kan Du vel ikke have været, at Du troede, Du havde Ret til at tage Barnet med Dig, fordi Du en skønne Dug gik hen og forelskede Dig i en anden og blev ked af at være hos mig!

EVA

Jo, saa naiv har jeg været, at jeg troede, mit Barn var mit eget, hvor i Verden jeg saa gik hen. Er mit Hoved, mit Hjærte, mine Lemmer mine egne — saa er Barnet ogsaa mit. Det er jo Blod af mit Blod — Legeme af mit Legeme — Hjærte af mit Hjærte — og ingen — ingen i Verden har Ret til at tage det fra mig, saa længe jeg kan røre en Haand for at pleje det selv. Torben, jeg kan ikke leve uden Ellie. Giv mig hende — jeg tigger Dig derom. Jeg er den ulykkeligste Kvinde paa Jorden, hvis Du siger nej.

TORBEN

Du har jo Din anden Lykke, Eva. Den har Du valgt. Den maa Du nøjes med.

EVA

Lykken er ikke tilkøbs for mig, naar den skal koste mig mit Barn.



TORBEN

Ru faar hende ikke. Jeg vil have hende selv. Er jeg ubarmhjærtig, saa er Du det jo ogsaa! Vilde Du ikke tage hende fra mig, hvis Du kunde? Vilde Du betænke Dig paa at lade mig blive alene tilbage —? Var det ikke nok, at Du berøvede mig Dig selv? Skulde hele mit Hjem nu tilintetgøres paa Grund af min Hustrus erotiske Luner? Men nu skal det vel hedde sig, at jeg heller ikke bryder mig om Ellie! Saa var Din Ret til at faa hende jo soleklar for hvert et medlidende Menneske! Men jeg holder af Barnet, Eva, og jeg vil ikke undvære hende — jeg kan undvære hende.

19

L my Linje

V san

Viktor

EVA

Du kan ikke undvære hende —! Du ser hende en Gang om Dagen, mens Du spiser Din Middag — for saa spilder hun ikke Din Tid. Leger Du nogensinde med hende — kæler Du for hende — søger Du at erstatte mig?

V hvor rørende det lyder!

TORBEN

Jeg skal vel ikke være Barnepige. Ellie har det saa godt, som hun sparet, naar det gælder hendes Vel.

Ykan

— Hun har sin Barnepige. Hun har det i det hele taget.

EVA

Ja, det er store Ting, Du gør.

V Du opoffer Dig, ikke sandt!

V Torben, 1. H. V Hvis Du selv vilde lede hendes Sind, hvis Du selv Du selv vilde tage imod hendes Kærtegn — hendes Æmhed — hendes Fortrolighed — hvis Du gjorde alt, hvad der stod i Din Magt for at udslette Savnet af en Moder hos hende — saa skulde jeg tie. Men Du har taget hende fra mig V for at give hende i en fremmed Kvindes Vold og Magt — en Kvinde, hvis gode eller slette Egenskaber er Dig fuldstændig ukendte, L f og jeg skal dømmes til at leve i fortvivlet Længsel og Sorg. Synes Du selv, at det er retfærdigt? L f

L hvis Indflydelse jeg skal dømmes til at leve i fortvivlet Længsel og Sorg. Synes Du selv, at det er retfærdigt? L f

De paa Børn. Det er ikke for dem. For Du gør ikke selv, at Du opfylder Din Pligt paa denne Maade? Du kan Du ikke indse for hende, at Du gør det tusind Gange værre for mig? TORBEN

Alt kan stilles paa Hovedet, Eva. Jeg var desværre nødt til for Barnets Skyld at tage en fremmed Kvinde i mit Hus — fordi Barnets Moder valgte sig noget bedre + saaledes ser jeg derpaa. V

V Ah en Moder bedsk selv kan opdrage sit Barn, behøvet vi vist ikke fortælle hinanden. V

V Torben — hvorfor skal det være saa uoprettelig en Ulykke at blive skuffet i sit Ægteskab? V V Det er jo dog men og dog men og dog men Er Ægteskabet ikke til for Menneskenes egen Skyld? Hvorfor skal det saa straffes med den umenneskeligste Straf, hvis man tager Fejl i sit valg. Det er umenneskeligt at tage et Barn fra dets Moder. Der gives ikke saa frygtelig en Brøde, at denne Straf ikke var for haard! L — umenneskeligt.

TORBEN

Her er ikke Tale om Straf. Det er Samfundets Love, der byder saaledes, for at Samfundets Orden kan opretholdes. Barnet hører til Hjemmet. Den, som forlader Hjemmet, mister Barnet. Både Forældre har lige Ret. Det er retfærdigt. 1. e

EVA

Du har nok skiftet Mening, da Tilfældet traf Dig selv. Jeg har hørt Dig med stærke Ord forkaste de Love, som skilte et Barn fra dets Moder. Du selv havde elsket Din Moder og Du dømte fra Din Kærlighed til hende. Du talte om Fædres Ligegyldighed og Mødres Opofrelse, naar der var Fare paa Færde. Du fortalte, at da Din lille Broder laa for Døden, gik Din Fader rundt og spillede Billard med sine Venner — men Din Moders Haar blev hvidt. Barnet er Moderens med tusind usynlige Traade — vil Du nægte, at det er Dine Ord? Du har handlet smukt derefter. 1. e

TORBEN

Dette Tilfælde er udenfor Reglerne, Eva. 1. e

EVA

V Naar man vil handle imod sin Overbevisning, gør man altid sit eget Tilfælde til en Undtagelse. V Ja vist — 1. e

TORBEN

V, Eva. Jeg har giftet mig for at faa Børn. Og det ene, jeg fik, vil jeg beholde. Det er blevet en Betingelse for min Tilfredshed og min Lyst til at leve. Naar det Punkt i Livet er kommet, da
 V, Horisonk
 begrænset
 V, Saa trænger vi til Barnet. Det begynder forfra for os. + Det er vor Ungdom i Alderdommen + og det er vort Hjem — Hjemmet, Eva — det hellige Hjem — det, som er helligt — i alt Fald for mig. Jeg klamrer mig til mit Hjem, som Du klamrer Dig til Dit Barn. Saa forstaar Du vel, at jeg ikke slipper det, naar jeg har Ret til at beholde det!

EVA

1X Du indser selv, at Din Ret er uretfærdig. Jeg kender Dig. Jeg kender det Udtryk, Du nu har i Dit Ansigt. Jeg saa det, den Dag, Du jog de strejkende Arbejdere bort og sagde til mig: Socialismen har en Fejl — den er retfærdig. — Ogsaa mig vil Du nægte den Ret, Du selv synes, at jeg har. + Og Loven hjælper Dig. Men om Alverdens Lovbøger dømte derimod, saa vidste baade Du og jeg, at som Menneske — som Moder — som den, der elsker mest — er Retten til Barnet min. [Men jeg fordrer ingen Ret. Jeg beder Dig kun. Usigeligt vilde jeg takke Dig

— aa, vær god og højmodig. Giv mig mit Barn igen — giv mig min lille Pige!

TORBEN

Jeg kan ikke, Eva — jeg vil ikke.

EVA

falder paa Knæ for ham

Sig ikke nej saa bestemt. Sig, at Du vil tænke derover. Sig blot maaske. Giv mig et Haab.

TORBEN

Nej. Du skal ikke haabe. Jeg kan og vil ikke give Dig Barnet. Jeg vil ikke være ene. Rejs Dig op, Eva. ~~Jeg vil ikke se Dig ligge~~ paa Knæ for mig. Bed mig nu ikke mere. Det er lige pinligt for os begge.

Det gør mig ondt, at Du er ulykkelig. — Du gik saa sejrersstolt herfra — Du var saa vis i Din Sag, at jeg indvendig næsten misundte Dig Din Lykke. Du havde været for ung til det Vovestykke — at ~~st~~ Dig uden Kærlighed. Der hører Kærlighedens eller Ligegyldighedens store Overbærenhed til for at kunne taale hinanden i et Ægteskab. Du var ung og lidenskabelig. Jeg forstaar, at Du lod Dig friste. Jeg bebrejder Dig intet. Jeg undskylder Dig. Men

104

EVA

~~Penge — Nej Tak.~~

TORBEN

Hvorfor har Du ikke villet modtage mine Penge?

EVA

Jeg behøver dem ikke.

TORBEN

Giver Niels Dig Penge?

EVA

Jeg har brugt af min Arv.

TORBEN

De Penge, jeg efter Loven er Dig skyldig, har jeg lagt til Side til Dig. Du kan faa dem, naar Du vil.

EVA

Du skylder mig ingen Penge. Den Dag, jeg gik ud af Dit Hus, ophørte Din Forsørgelsespligt overfor mig. Jeg benytter mig ikke af en Ret, som jeg ikke selv forstaar, at jeg har. — Giv mig, hvad der er mit. Dine Penge tilkommer mig ikke.

TORBEN

Ja — ja, som Du vil.

*Vmen saa har
vi vel egentlig
ikke noget at
sæle med hinanden
om.*

105

EVA

Torben — skal Selma Kragh være Ellies Opdragerinde?

TORBEN

Ja.

EVA

~~Wil Du~~ nægte mig at vælge en anden, naar jeg beder Dig derom? *→ Du vil vel ikke*

TORBEN

Hvad har Du imod Selma?

EVA

Behøver jeg at give Grunde?

TORBEN

Ja.

EVA

Er det ikke tilstrækkelig Grund, at hendes Karakter er mig imod, og at jeg derfor ikke ønsker, hun skal have Indflydelse paa mit Barn.

TORBEN

Tror Du ikke, det blev vanskeligt at finde én, som fik Din Sympati — til det Hverv?

EVA

Forsøg det.

TORBEN

Nej. Jeg er tilfreds med Selma. Hun er honnet og pligtopfyldende. Smaafejl har vi alle.

EVA

Kald paa hende, Torben.

TORBEN

Hvad vil Du hende?

EVA

Hør efter, hvad vi siger til hinanden.

TORBEN

Jeg holder ikke af ~~Scener~~, Eva.

EVA

Og holder ikke af at tale ilde om et Menneske, som ikke selv er til Stede. Lad hende forsvare sig — hvis hun kan.

TORBEN

~~holder i Deres~~

Selma + aa ~~kom lidt herind!~~ H. H.

SELMA

kommer ind

Hvad skal jeg?

TORBEN

Det er Eva, som vil tale med Dig.

EVA

Du ved, hvad jeg vil Dig, Selma.

SELMA

Goddag, Eva — nej, hvor kan jeg vide det!

EVA

Saa maa jeg hjælpe Din Hukommelse.
Vil Du frivillig tage herfra?

H
Vaa H

SELMA

Jeg forstaar ikke — hvorfor skulde jeg gøre det? Jeg er jo netop saa glad — saa taknemmelig for den Opgave, jeg her har faaet.

V dog

EVA

Selma — nu tager jeg intet Hensyn mere.

SELMA

Gør, hvad Du vil. Intet skal forbyde mig. Bagvask mig kun. Jeg venter det. Men Madonna vil beskytte mig.

Selma.
Hensyn - har Du nok siddende for baget Hensyn?
Gør.
Det kan Torben dømme om, naar jeg nu fortæller ham Sandheden.

EVA

Aa - ti - med Dine gudfrygtige Fraser.

*V dog - var
- hulle*

Det er afskyeligt at høre derpaa. Det er nok det Vaaben, Du vil bruge. Her er mit.

Hun viser hende nogle Papirer, som hun holder i Haanden.

SELMA

griber om sin Rosenkrans og ser under de følgende Repliker stadig hen paa disse Papirer.

EVA

L my Linje

Nu skal Torben vide, at Du ikke er den, Du giver Dig ud for at være. Han skal vide, at Din fromme og uskyldige Mine dækker over de vildeste Lidenskaber og en stærkt bevæget Fortid. Du skal ikke tro, Selma, at jeg nu taler af Forargelse over de Fejltrin, Du har begaaet. Jeg forarger mig ikke over et vildt og tankeløst Pigebarn. At Du faldt i daarlige Hænder og blev trukket ned, var ikke Din Skyld. Det er Din Undskyldning. Og aldrig havde jeg røbet Dig for nogen, hvis jeg ikke nu havde set Dig med denne hellige Hyklermine. Det er den, jeg hader. Alt det gode i Dig er blevet forvandlet til pralende Gudelighed. Saa slet er Du bleven at Du vil lære mit eget Barn at foragte mig — aa — søg ikke at lyve Dig fra det. Jeg ved, at det er sandt. Men det skal forhindres, det kan Du stole paa.

SELMA

*V falske og V,
V i Religionens Navn
ikke sandt -*

~~Disse usande Beskyldninger, som Du i Skin-
syge udslynger imod mig, tilgiver jeg Dig gerne,~~

*Du sanger over at
skulle undvære Dit
Barn, og Du under ikke mig at være i det Nærhed -
det maa jo være grunden til dine usande Beskyldninger.
Jeg tilgiver Dig, Eva. Selvfølgelig kan jeg se den
bedste Korte end. Selvfølgelig kan en Kvinde
bruge Vaaben, hvorefter selv vilde rødmø
over. Jeg vil slet ikke forsvare mig - det gør mig
alt for ond at se Dig
men vær nu forandret, osv.*

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

~~Eva. Det er vel Sorgen over at skulle undvære
Dit Barn, som forleder Dig til at bruge Vaaben,
Du ellers selv vilde rødmø over. Men, hvorfor
vil Du have mig bort herfra? En skal jo være
her. Barnet er jo ikke mere Dit. Det bliver
jo en evig Pine for Dig. Find dog Hvile i Din
Sjæl. Jeg lover Dig, at være saa god en Moder
for Dit Barn, som Du selv. Og Mindet om Dig
vil jeg holde højt i Ære ser hen paa Torben — det
tillader Torben. Lad mig blive her, Eva! Lad
mig lede denne lille Barnesjæl frem — til Glæde
for Guds Moder!~~

EVA

Du er dygtig, Selma. Dette sagde Du saa godt, at enhver vilde tro, Du selv troede derpaa,

SELMA

Jeg tilgiver Dig, hvad Du siger. Du er en Sjæl i Vaande!

EVA

V Dette Ver for galt. Du lyver jo, Selma! Hvert et Ord — hvert et Blik er en Løgn! Tør Du se mig i mine Øjne og sige, at det er mig, som lyver?

SELMA

vender sig mod Torben

Torben — jeg sværger Dig — jeg sværger Dig ved alt, hvad der er mig helligt — jeg

120
121
122
I har været.
V alled

*V my - Id V her
V ind*

sværger mig ind i den evige Ild — at det er
Løgn — Løgn — hvert Ord hun har sagt!

EVA

Sværger Du, Selma — sværger Du paa, at
jeg lyver? Er Du fra Forstanden? Hvor tør Du?
Her i Haanden holder jeg Beviset for, at jeg
taler sandt!

SELMA

Beviset —?

EVA

Ja. ~~Et Brev~~, hvis Indhold Du maa have
glemt og Telegrammet, som skulde lokkes fra mig.

SELMA

~~ved ikke, hvad Du mener.~~

EVA

Saa skal Du faa det at se.

Hun vil lukke Papirerne op

SELMA

gaar hurtigt hen til hende og snapper Papirerne ud af Haanden

Den Synd vil jeg spare Dig for — at bruge
falske Papirer.

Hun skynder sig ud af Stuen

EVA

Efter hende

L d Giv mig dem ~~Det~~ er mine.

Hjælp mig dog, Torben, tag dem fra hende.

1 d + Nu brænder hun dem jo. Saa fræk havde
jeg dog ikke tænkt mig, man kunde være

Torben, hvorfor siger Du ingen Ting?
~~Du~~ det er mig, som lyver.

TORBEN

Jeg tror ingen Ting. Hvad skal jeg tro?
Hun kan jo ikke sværge paa en Løgn.

EVA

Men jeg kan lyve og bagvaske!

TORBEN

Jeg tror ikke, nogen af Jer lyver. Der maa
være en Misforstaaelse imellem Jer.

EVA

Der er ingen Misforstaaelse. Hun løj. Og
hun vidste, at hun løj.

TORBEN

Det er umuligt.

EVA

~~Jeg ved det.~~

Umuligt — ja det
skulde man tro.

TORBEN

Bevis det. Saa skal hun komme bort.

EVA

Hun stjal jo Beviset ud af min Haand.
 Hun maa ikke blive hos Ellie. Saa meget
 Hensyn skylder Du mig ~~Torben.~~

V Torben - 1/2
 l: — H

TORBEN

Jeg skal tænke over Sagen.

EVA

Behøver Du at tænke? Ved Du ikke straks,
 hvad Du vil?

TORBEN

Jeg tror ikke, Selma er, som Du siger.

EVA

Du er nok bedaaet af de blide Øjne ~~Spørg~~ fremmede. De kender hende bedre, end Du.

V Sa — H

! V Sa
 spørg

TORBEN

Hun kunde ikke sværge falsk — det er
 umuligt.

EVA

En af os løj — det maa Du vide. Men det
 maa altsaa hellere være mig.

[Handwritten signature]

TORBEN

Ygo al Jeg siger jeg vil tænke over Sagen. Lad mig nu være i Fred.

EVA

Jeg forlanger, at hun kommer bort fra Ellie.

TORBEN

Stem Tonen ned, Eva. Du har intet at forlange. Ellie er min. Saaledes er det, og saaledes bliver det. Jeg og ingen anden skal raade over Barnet.

EVA

Det lader Du mig føle haardt.

TORBEN

la Dine Følelser er ikke Barometer for mine Hændlinger, Eva. Vi har intet med hinanden at gøre.

EVA

Vi har det med hinanden at gøre, som angaar vort Barn. Om Du ønsker det eller ej, er mig ligegyldigt. *V* Hvor i Verden jeg end kommer, vil jeg vaage over Ellie. — Og jeg rejser til Dig fra Verdens Ende, hvis jeg hører, at Du handler ilde med Barnet. *V men Lh*

TORBEN

Næste Gang Du kommer, er Døren lukket for Dig.

EVA

Saa passer jeg Dig op paa Gaden. Jeg mærker ikke Din Haan, naar jeg handler for hende.

Hør nu efter, hvad jeg siger Dig, Torben — har Du taget hende fra mig, saa skal Du ogsaa indestaa mig for, at hun faar det saa godt, som hun havde faaet det hos mig.

af hvad jeg forstaa og gram af, hvad jeg vil. *Stellere vil jeg se mit Barn ligge død for mine*

Erne end vide Dette gaar over Grænsen! *Bliver* BARNET — *Bl* *blende aande* mishandlet her! Jeg tænker, hun har det lidt *bliver* bedre hos mig, end hos en Moder, som lever *ikke* jeg ved ikke, hvilket Liv — rundt omkring *mishandle* i *her*. *ad et menneske* Byens Pensionater. *hvis hele Tæsen* *og Natur* jeg *maa hælde!*

EVA

Du saarer mig ikke. Jeg kender Din Karakter. Du bliver raa i Dine Ord *overfor den, — saadan,* som lader Dig se *Die* Uret.

— Du indser
Din Uret.

TORBEN

Id
Id *v-*
Aa — jeg er gal, at staa her og tage imod Uforskommetheder af min bortløbne Kone! Ingen anden Mand, end jeg, havde i mit Sted tilladt Dig at sætte Foden over sin Tærskel. Men jeg tog venligt og elskværdigt imod Dig. Jeg hørte paa Dine Beklagelser. + Jeg fik Medlidenhed med Din Sorg. Men nu kan det være nok. Jeg ser, hvorledes det har lønnet sig. En Kritik af

mine Handlinger ønsker jeg ikke. Det tænkte jeg, Du kunde huske. *V* ~~Kylander kan dog aldrig holde Grænsen.~~ *v/ra ydmyge Tage*

EVA

Jeg forstaaer, at min Kritik maa genere Dig, Torben. Tak for Din Godhed. Farvel.

Hun gaar mod Døren, men tøver og vender om *v.*

v bort

Nej, jeg kan ikke gaa. Saa maatte jeg jo gaa mere fortvivlet, end jeg kom! Torben, jeg tigger Dig — jeg trygler Dig — giv mig BARNET. Vær ikke haard! Jeg ydmyger mig jo for Dig. Jeg beder Dig om Forladelse for hvert Ord, jeg har sagt, som kunde støde Dig. Hvis Du forstod, hvor ulykkelig, jeg er, kunde Du ikke blive vred, fordi jeg sagde, at jeg vilde vaage over hende. Jeg har jo kun en eneste Tanke i min Hjerne — Dag og Nat — Dag og Nat — det er hende. — Giv mig hende, Torben! — Hun volder jo Dig kun Besvær. Det Savn, Du vilde føle — det kunde Du foryinde — men jeg, ja, Du ser jo nu, hvordan jeg har det. Torben, jeg vilde velsigne Dig, jeg vilde synes, Du var det bedste Menneske i Verden — aa — lad mig faa hende! Sig ikke nej. Giv mig min lille Pigel. *Vera* *v*

TORBEN

Du har faaet mit Svar.

Bed mig ikke mere. — Du skal gaa nu, Eva. Jeg holder ikke af at rives ud af min daglige Ro.

Grethe og Ellie kommer ind

GRETHE

Ellie vilde gerne sige Godnat til sin Fader.
— Aa — er Fruen her — jeg vidste ikke —

Eva staar ubevægelig og følger Barnet med Øjnene.

ELLIE

Godnat, Fader.

TORBEN

Godnat, mit Barn.

ELLIE

skotter hen til Eva

Fader, hvem er den Dame dér!

EVA

opfanger Barnets Ord

Aa — Ellie —

TORBEN

Det er — Din Moder.

ELLIE

Er det min Moder! Hun gaar hen til Eva ✓ Er Du ✓
min Moder?

EVA

kan ikke svare, hun nikker blot til Barnet

ELLIE

ser paa hende

Jeg kan ikke huske Dig. — Jo — nu synes
jeg alligevel — men saadan ser Du ikke ud paa

Billedet derinde. Men Grethe siger altid, at Du er saa sød og holder saa meget af mig, saa det er dejligt, at Du er kommen igen. Nu skal jeg ind i Seng. Vil Du gaa med mig ind?

EVA

12 Me — lille Ellie — det — kan jeg ikke.

ELLIE

Hvorfor kan Du ikke det? Grethe siger, at det gjorde Du altid i gamle Dage?

EVA

Jeg — skal — gaa.

ELLIE

Aa — det var kedeligt. Naa, Godnat da.

Hun rækker hende Munden til Kys

EVA

bøjer sig ned og kysser hende paa Panden. Et eneste Øjeblik tager hun hende i sine Arme og knuger hende ind til sig

Godnat — lille Ellie — Farvel — min lille Pige —

Hun gaar hurtigt ud af Stuen

ELLIE

✓ dog? Fader — hvorfor græd hun? Og hvorfor vilde hun ikke blive?

TORBEN

Du spørger for meget, Ellie. Gaa nu i
Seng. Godnat / min Stump. ✓
Han kysser hende

ELLIE

ider han gaar

Græder Du ogsaa, Grethe?

De gaar til

Tappet.

TREDIE AKT.

Hos Eva Kragh. Eva ligger paa sin Ghaiselongue. Han ser træt og forvaaget ud. Det banker.

EVA

Kom ind!

FRK. VOLF

kommer ind

Det er bare mig. Godmorgen, lille Eva.

EVA

Godmorgen, Tante Beate.

FRK. VOLF

Forstyrrer jeg Dig? Skal jeg gaa? Jeg skulde støve lidt af herinde.

EVA

Nej, bliv kun. Jeg har det ikke saa godt, naar jeg er alene.

FRK. VOLF

Du har nok ikke sovet meget i Nat. Jeg hørte Dig gaa omkring herinde.

EVA

Det var kedeligt. Har jeg vækket Dig?

FRK. VOLF

især
Det gjorde slet ikke noget. Men jeg laa og tænkte paa, om jeg skulde gaa lidt ind til Dig. Jeg hørte Dig sukke saa dybt en Gang.

EVA

Du kan jo ikke hjælpe mig, Tante Beate.

FRK. VOLF

gaar lidt omkring og støver af

Eva —

EVA

Ja.

FRK. VOLF

Dette her kan jo slet ikke nytte noget.

EVA

Hvilket?

FRK. VOLF

Du maa tage det fornuftigt. Du er jo helt faldet sammen. Det er Synd for Niels. Jeg kunde se i Gaar Aftes, hvor bedrøvet han var.

EVA

Jeg skal nok stramme mig op, naar han kommer.

FRK. VOLF

Nej, det er galt. Tal aabent og ærligt med ham om Tingene. Han er jo Din bedste Ven. Han vil nok raade Dig godt.

EVA

Hvad kan han raade mig til? Det er jo afgjort. Jeg faar hende ikke.

FRK. VOLF

Han finder maaske en Udvej, som vi andre ikke ser. Hør nu en Gang efter mig, Eva. Jeg er saa dum, som Du tror. Jeg har set saa meget i Tidernes Løb, skal jeg sige Dig. Niels er den eneste, som nu kan hjælpe Dig — eller finde Ord, der kan trøste Dig. — Jeg kender Dig, Eva — mere end Du aner det selv. Jeg kender hver en Tanke, Du har. For Du ligner saa aldeles Din Moder. — Og jeg sagde til hende, som jeg sagde det til Dig — lige fra Begyndelsen:

1-Ly
Slet ikke
for Ly
L my Linje

Det nytter ikke noget at sætte sig op imod dem, som har Overtaget. Man bliver de smaa. Kan Du lave Lovene om? Kan Du reformere Dit Samfund? Nej, min Pige — det er Dig, som skal laves om efter Lovene. Gør som alle andre. Tag de Fordele, som bydes Dig. Og skjul Skavankerne.

EVA

Hvorfor sagde Du det til min Moder?

FRK. VOLF

Ja, ser Du, Eva, jeg gaar her og ved hverken ud eller ind, om jeg skal fortælle Dig det hele, eller om jeg skal tie med det.

EVA

Er det om Moder?

FRK. VOLF

Ja. Og jeg har lovet hende at tie. Men hendes Eksempel kunde maaske være lærerigt for Dig, Eva. Din Moder døde jo, inden Du var rigtig voksen. Hun vidste ikke endnu, hvad Slags Kvinde Du vilde blive — en af dem, som forstaar — eller en af dem, som foragter. Derfor maatte jeg love hende aldrig at fortælle Dig Sandheden. Og det er jo ikke rart at skulle

bryde sit Ord til en Afdød. Men jeg tænker, at hun nu selv vilde have fortalt Dig Sandheden.

EVA

Sig dog, hvad det er!

FRK. VOLF

De levede ikke godt med hinanden — Din Fader og Din Moder.

EVA

Mej. Det saa jeg.

FRK. VOLF

Jamen det var meget værre til at begynde med. Maaske var jeg ikke helt upartisk i min Dom, fordi jeg holdt saa meget af Din Moder — men jeg tror nu bestemt, at Fejlen var Din Faders. Din Moder kunde blive fuldstændig hvid i sit Ansigt af Halm, naar han kom med sine Ideer om, at Kvinden var født som Mandens Slavinde. Hun skulde føde hans Børn og dermed Basta. Hvad hun ellers tog sig for var kun af det onde. — Og denne Tankegang hos ham gik igen i alt. Han var ingen morsom Mand at være gift med, Eva.

EVA

Jeg husker ham nok.

FRK. VOLF

Ellers var han jo en meget klog og en meget fin Mand. Og der kom mange kloge Mennesker der i Huset. — Men saa blev det en Dag til den gamle Historie, at Din Moder kom til at holde af en anden. Hun sagde det ærligt til Din Fader — og den Gang var han styg imod hende. Han svarede hende med et Smil og et Skuldertræk og gik ud af Stuen.

EVA

Og hvad saa — hvad gjorde saa Moder?

FRK. VOLF

Saa rejste hun bort med ham, hun holdt af. Din Fader nægtede at lade sig skille.

EVA

Rejste hun bort? Det kan jeg slet ikke huske. Hvor gammel var jeg den Gang?

FRK. VOLF

Du var vel — lad mig se — en otte, ni Aar. Du blev sendt paa Landet.

EVA

Ja, det kan jeg huske — i en Bondegaard paa Landet. De var saa onde imod mig. De slog mig og gav mig ikke nok at spise.

FRK. VOLF

Din Fader kunde ikke lide Dig, fordi Du lignede Din Moder. Han vilde ikke have Dig hjemme. Men hun maatte ikke faa Dig.

EVA

Hvor var Moder rejst hen?

FRK. VOLF

Til Rusland. Han var Russer af Fødsel. Han fik Plads som Lærer ved et Universitet. Ogovre i Rusland dør fik Din Moder saa — en lille Pige. /n

EVA

Tanja —?

FRK. VOLF
nikker

EVA

Tanja er min Søster —!

FRK. VOLF

Ja.

EVA

Hvor det er underligt!

FRK. VOLF

Saa var det, at jeg tog derover for at hjælpe lidt.

EVA

Men jeg forstaar ikke — *Th* Hvornaar kom Moder da hjem igen? Og hvorfor?

FRK. VOLF

Fordi hun fik at vide, at Du havde det ondt. Det blev skrevet til hende af en, som havde besøgt Dig derude. Jeg glemmer aldrig, hvor fortvivlet hun blev, da hun læste det Brev. Hun talte jo altid om Dig og længtes saa forførdeligt efter Dig.

EVA

Og saa rejste hun tilbage igen — fordi de ikke var gode imod mig —?

FRK. VOLF

Ja. Og hun tiggede og bad Din Fader, om han vilde tage hende til Naade igen — ellers kunde hun jo ikke faa Fingre i Dig. Og han maa vel have holdt af hende — paa en eller anden Maade — for han tog hende jo saa igen.

EVA

Men Barnet? Tanjn —?

FRK. VOLF

Hende gav hun til mig. Saa vidste hun jo, at hun vilde faa det saa godt, som det var muligt.

EVA

Brød de sig da ikke mere om hinanden — Moder og — og Tanjas Fader, siden hun forlod ham?

FRK. VOLF

de De elskede hinanden — saa højt som to *Vaa*
Mennesker kan elske hinanden. *Jud*
Id

EVA

Som Niels og jeg?

FRK. VOLF

Det kan jo ikke saadan maales. Men det var i alt Fald nok til, at det var forførdeligt for dem at skilles. Jeg saa jo det hele. *V Og* Du skulde blot have kendt ham, saa vilde Du have forstaaet det. Aa — han var en yndig Mand — en yndig Mand. En af dem, som smiler sig ind i alles Hjærter — ogsaa i mit, Eva. Men det var der jo ingen, som lagde Mærke til.

EVA

Hvor det er underligt at faa alt dette at vide. — Men naar han elskede hende — hvor

vilde han saa lade hende rejse! Hvor kunde han slippe hende!

FRK. VOLF

Han saa, hvor ulykkelig hun var. Hun gik og svandt ind til ingen Verdens Ting. Det var en ren Elendighed. Saa sagde han selv til hende, at hun skulde tage hjem til Dig.

EVA

Lever han endnu?

FRK. VOLF

V havde
 Nej. Han døde kort efter. Han blev sendt til Sibirien for en Tale, han holdt til Studenterne — noget om Ægteskab og Tvang og alt saadan noget. Og dør i Sibirien døde han. Jeg var hos ham, da de kom og hentede ham — de raa og modbydelige Mennesker. Han sagde ikke andet end — hils hende, naar Du ser hende *V* og giv hende dette Kys. — Og saa kyssede han mig — han kyssede mig, Eva! Men Din Moder fik det aldrig — det Kys. Jeg turde jo ikke komme herhjem med Tanja.

EVA

Jeg begynder at forstaa, at jeg ikke har set min Moder smile.



FRK. VOLF

Nu ved Du det hele, Eva. Nu kender Du
Din Moders Skæbne. ~~Og~~ Du ligner hende.

/ el

EVA

Stakkels Moder —

FRK. VOLF

Du ligner hende, Eva. Naar Du taler om
Ellie, bruger Du de samme Ord, som naar hun
talte om Dig. I timevis sad hun og stirrede paa
Dit Billede, mens Taarerne løb ned ad hendes
Kinder — og tilsidst saa kunde hun jo ikke mere.
Hun var mere Moder, end hun var Elskerinde.
Hun var som Du, Eva. Pas nu paa i Tide.

EVA

Jeg forstaar, hvad Du mener. Men ~~det er~~
umuligt — det kunde jeg ikke gøre. Gjaldt det
~~Barnets~~ Liv, kunde jeg ikke tigge mig tilbage
til Torben.

- var det
- ~~umuligt~~

FRK. VOLF

Det var vist heller ikke ~~sent~~ for Din Moder
at tigge sig tilbage til Din Fader. Men hun
gjorde det dog.

- let

EVA

Aa — lad ikke den Mulighed komme ind i
mine Tanker.

FRK. VOLF

Ja, jeg tænker jo kun paa Dit Bedste, Eva. Jeg gav saamænd gjerne de Stumper, der er tilbage af mig, for at Du kunde faa Din lille Pige igen — uden at det gik ud over Niels. Men vær lidt forsigtig med Dig selv, Eva.

EVA

Jeg ved, at Du mener mig det godt. Men de Tanker, Du har vakt, volder mig mere Pine, end Du aner. Sig nu ikke mere, det beder jeg Dig om.

FRK. VOLF

Nej, nu skal jeg ikke sige mere. — Jeg maa ogsaa ud i Køkkenet for at se, hvad Pigerne tager sig for. Drive gør de vel som sædvanlig. Tanja vil jo aldrig have, at jeg skænder.

EVA

Tanja — hende glemmer jeg jo! Min Søster — Hvor det er underligt! Jeg har en Søster — en lille Søster! Jeg vil tale med hende.

FRK. VOLF

For Guds Skyld — sig ikke noget om dette til Tanja — det Barn!

EVA

Tanja er ikke noget Barn mere.

FRK. VOLF

Du maa ikke sige hende, hvem der er hendes Moder. Hun vilde jo aldrig tro mig mere, hvis hun nu fik Sandheden at vide — saa mange Historier, som jeg har bildt hende ind. Hun er dog ogsaa for ung, Eva. Hun lærer saamænd tidsnok Verden at kende.

EVA

~~Hvor jeg end er, skal Tanja~~ altid have et Hjem hos mig. Husk det, Tante Beate. Du er træt og gammel nu — Du skal ikke være bekymret for hende mere. Jeg skal nok være god imod hende.

FRK. VOLF

Du vil da ikke tage hende fra mig?

EVA

Ikke før Du selv synes, at Du er for træt til at have hende. Men Tanja skal vogtes og skærmes. Hende skal det ikke gaa, som det er gaaet Moder og mig. Hun skal forstaa, hvad hun gør, hvis hun gifter sig en Gang. Hun skal ikke i Uforstand forskærtse sig sin egen Ret som Moder. Hun skal vide, at det Barn, hun føder, er Ægteskabets Barn og ikke hendes eget — og Barnet er den Pris, hun maa betale for sin Frihed igen.

V lidt
FRK. VOLF
Vær nu varsom med, hvad Du siger til hende, Eva.

EVA
Jeg skal ikke skade hende, Tante Beate.

FRK. VOLF
Nu skal jeg kalde paa hende.

Hun gaar

TANJA
kommer lidt efter ind
Godmorgen, Fru Kragh. Vil De tale med mig.

EVA
Godmorgen, Tanja — ja — kom herhen til mig.

TANJA
Hvorfor ser De saadan paa mig!

EVA
Fordi Du er sød at se paa.

TANJA
De er meget — meget smukkere selv.

EVA
Tanja, Du maa ikke sige De til mig.

TANJA
Det vil jeg helst.

EVA
Jeg beder Dig om at sige Du.

TANJA
Saa gør jeg det. Jeg vil gøre alt, hvad De beder mig om.

EVA
Nu glemte Du det jo!

TANJA
— hvad Du beder mig om.

EVA
Kys mig, Tanja. Hun kysser hende Min lille Søster —!

TANJA
Søster —?

EVA
Ja, vi kunde godt være Søstre | Vi ligner | — ikke! —
hinanden. Se blot paa Haaret!

TANJA
Er det ikke underligt, at jeg netop har tænkt det samme! — Ja — Tante Beate driller mig jo

med, at jeg altid tænker det samme, som De —
aa — om Forladelse — som Du — men dette
kunde jeg da ikke vide, at Du ogsaa havde
tænkt — vell! Se, Hænderne ligner ogsaa! —
Jeg har set det, naar vi har spillet. — Mine er
jo meget rødere — men se en Gang, Fingrene
og Neglene har ganske samme Façon!

EVA

Ja! Synes Du ikke, ^{EVA} det er mærkeligt, Tanja?

TANJA

Jeg synes, ^{TANJA} det er dejligt. Naar vi ligner
hinanden udvendig, saa ligner vi vel ogsaa hin-
anden indvendig. Og det kan jeg nok staa
mig ved.

EVA

Ønsk Dig ikke det!

TANJA

Var det maaske bedre, om jeg blev som
Pensionatsdamerne derinde?

EVA

Synes Du, de er saa slemme?

TANJA

Jeg hader dem.

EVA

Hvorfor?

TANJA

De siger saa mange stygge Ting om Dig —
selv naar jeg er i Stuen. Og saa gør de det
vist ogsaa, naar jeg ikke er der. Sommetider
hvisker de bare, naar de har nævnet Dit Navn
— uf, det er ækelt.

EVA

Hvad siger de om mig, Tanja?

TANJA

At Du er en slet Kvinde og en daarlig
Moder, fordi Du er gaaet fra Din Mand og Dit
Barn.

EVA

Det synes vist de fleste. De selv har jo
ikke Mod til at gøre, hvad de vil.

TANJA

Er Du en slet Kvinde — saa vil jeg ogsaa
være det.

EVA

De andre har det bedre, Tanja. Ingen store
Følelser — ingen store Savn.

TANJA

Jeg vil hellere sørge over noget, end slet ikke kunne føle.

EVA

Stakkels lille Du! Du slipper ikke let igennem Verden. Der er allerede for meget af et Menneske i Dig. [Skulde Du nogensinde trænge til Hjælp eller Raad — saa lov mig, at Du vil komme til mig.

TANJA

Det kan jeg sagtens love. Hvem skulde jeg ellers komme til?

EVA

Hvad jeg har lært ^{af} Verdyrt betalt | Maaske |, Tanja.

kan Du slippe lidt billigere.

TANJA

Hvorfor er Du saa god imod mig?

EVA

Fordi jeg holder af Dig — fordi Du er sød og god — fordi vi ligner hinanden. Tænk, hvis vi i virkelig var Søstre

TANJA

Det er jo umuligt. Jeg ved jo, hvem min Moder var.

EVA

Det er sandt — det fortalte Du mig ^f at Du havde ^ldrømt.

TANJA

Min Moder var en russisk Fyrstinde.

EVA

Det var en Drøm, Tanja.

TANJA

Nej, det var mere end en Drøm. — Jeg var saa bedrøvet, fordi jeg slet ikke kendte hende — det maa hun have set. ~~De~~ Saa viste hun sig for mig. Jeg havde jo ikke engang hendes Grav at passe — eller et Billede af hende — saadan som andre Børn, hvis Moder er død. Jeg var bare funden paa Gaden — funden paa Gaden! Som om min Moder med Vilje havde sat mig ud i Kulden — for at jeg maaske skulde dø! Som om hun ikke havde været ligesaa bedrøvet, som jeg, over at vi var blevet borte for hinanden! Jeg maa være stjaalet fra hende — eller de har tabt mig ud af Vognen — det er jeg vis paa. Jeg ved, at jeg er af Fyrsteslæggt. Jeg har Adelsblod i mine Aarer. Derfor vil jeg heller aldrig gøre noget, som ikke er fint.

— Aa — Du ler vist af mig og synes, at jeg er dum og barnagtig!

EVA

Nej — jeg ler ikke.

TANJA

L my drige
V,

Du er den eneste, som jeg har sagt det til. Tante Beate ved det ikke engang. Hun vilde le mig ud og sige, at det var Barnesnak. Og det vil jeg ikke have. *L* Tror Du ikke ogsaa, at der er Ting, som vi Mennesker slet ikke kender — jeg mener — saadan med *V* at døde kan vise sig for levende — eller alt saadan noget overnaturligt! — Tror Du ikke paa Aander?

EVA

smiler lidt

V som

Nej. Men jeg tror paa gode Drømme. Og dem skal man holde fast ved, saa længe *V* man kan.

NIELS

kommer ind

Godmorgen, Eva. Godmorgen, Tanja.

EVA

Godmorgen, Niels. Du kommer tidligt i Dag!

NIELS

Jeg vilde se Dig et Øjeblik. Jeg gaar straks igen.

TANJA

Kommer De ikke og spiser Frokost?

NIELS

Jo, som sædvanlig Klokken et — hvis I har noget godt at byde *V* paa!

TANJA

Jeg skal *V* sørge for, at Tante laver noget rigtig fint.

Hun gaar ud

EVA

Skal Du paa Universitetet, Niels?

NIELS

Ja. Men jeg længtes efter at se Dig. Saa tog jeg disse med — for at have en Grund til at gaa herop paa Vejen.

Han giver hende nogle Blomster *V*

EVA

Røde Nelliker — Tak, Niels. *+* De er dejlige. — Men Du giver jo alle Dine Penge *V* til Blomster til mig.

NIELS

Endnu har jeg da ikke sultet. Men jeg spiser jo ogsaa de fleste Maaltider hos Dig.

EVA

| u

Hun havde vel sin Grund til at fortælle det.

NIELS

V da

Har det ^Vglædet Dig at faa det at vide?

EVA

Jeg spurgte hende selv.

NIELS

Saa skulde hun have tiet eller fortalt Dig noget andet.

EVA

Skulde hun lyve for mig?

NIELS

Ja. Lyv, hvor Sandheden skader.

Val
19

12

1 h - det

Det har skadet Dig, Eva. Jeg ser jo, ^Vdet har gjort dig usikker og fuld af Tvivl. Det var Din Styrke — Din urokkelige Fasthed. Det ene vidste vi begge lige sikkert, at i levende Live kunde intet skille os fra hinanden. Alt andet kunde styrte sammen] — men ~~det~~ kunde ikke ske. Tror Du det endnu, Eva? Er Du endnu saa urokkelig sikker? Jeg ikke.

EVA

Intet i min Følelse for Dig er anderledes end før. Du har mig urokkelig sikkert, saalænge

Du holder mig fast. Slip mig ikke, Niels. Slip mig aldrig.

NIELS

Hellere slippe Dig, Eva — end gøre Dig Fortræd.

EVA

Var det da ikke at gøre mig Fortræd

NIELS

Ven
Eva, jeg vil kun *Ven*este Ting her i Verden — gøre Dig lykkelig. — Det er ren Egoisme, forstaar Du vel *V* alle mine Tanker og alle mine Følelser drejer sig om denne lille *V*kære Person han tager kærtgnende fat om hendes Arme og ~~ruster lidt i hende~~ Det er nu en Gang blevet saaledes *V* og det lader sig ikke gøre om.

Du er en Skat, som er falden i mine Hænder. Du er en Gave fra min gode Fe.

Men der skal handles varsomt med Dig. Hellere vil jeg vide, at jeg har ejet den skønneste Perle, end jeg vil være den, som træder den i Stykker. Jeg vil ikke være til Sorg og Skade for Dig.

EVA

V Det er Du jo heller ikke, Niels. Du gør mig *V* saa lykkelig — som jeg kan være. Jeg elsker Dig jo.

146

NIELS

Saa lykkelig — som Du kan være —
Det siger alt

1, Eva.

TANJA
kommer ind

Frøken Kragh er herude. Maa hun komme ind?

EVA

Frøken Kragh —? Er hun derude?

12

TANJA

Ja.

EVA

Siger hun, at hun vil tale med mig?

TANJA

Ja.

EVA

Det var mærkeligt.

TANJA

Skal jeg sige, at hun skal gaa?

EVA

Mej. — Lad hende komme ind. Jeg vil
nok høre, hvad hun har at sige mig.

147

NIELS

Saa gaar jeg, Eva.

EVA

Du kommer jo igen siden

1, ikke?

NIELS

Ja. Farvel saa længe.

10

EVA

Kys mig, før Du gaar.

NIELS

tager hende om Hovedet

Vi to Lykkebørn — er snart to Stakler, Eva.

Han kysser hende paa Panden og gaar

10

SELMA KRAGH

kommer ind

Goddag, Eva.

1d

EVA

Goddag.

SELMA

Ja Du forbavset over, at jeg kommer til Dig

1d Verriisk
W!

EVA

Ja.

10*

148

SELMA

Jeg trængte til at tale med Dig.

EVA

Jeg kunde bedre forstaa, hvis Du trængte til at undgaa mig.

SELMA

Jeg skylder Dig en Forklaring.

EVA

- Du behøver ikke forklare mig
~~Mig behøver Du ikke at forklare, at Du~~
svor en Mened i Gaar.

SELMA

Va - [b] ✓ Brug dog ikke det ~~stykke~~ Ord!

EVA

Variende
Hvormange tykke Vokslæslykster koster det Dig, Selma — og hvormange Svøbeslag paa Din Ryg?

SELMA

Jeg har ingen Brøde begaaet. Jeg handlede efter Guds Vilje.

EVA

Spotter Du, Selma?

149

SELMA

Du forstaaer mig ikke. Det ved jeg jo. Derfor kommer jeg til Dig. Jeg beklager, at jeg overfor Dig maatte handle, som jeg gjorde. Det beder jeg Dig om at tilgive.

EVA

Bed mig om det, naar Torben hører derpaa.

SELMA

Det ~~gik~~ Du mig aldrig til. *i fide*

EVA

Han skal vide, hvem af os, der talte sandt.

SELMA

Det ved han.

EVA

Han tvivlede i Gaar. Og det maatte han gøre. Saa fræk, som Du var. *1 - 10*

SELMA

I Dag har han sagt, *V* jeg skulde ikke blive hos ham. Jeg kommer for at bede Dig om Hjælp. *Val*

EVA

Om Hjælp —! Har Du taget Skade paa Din Forstand? Du tror nok, jeg er mere end en Engel.

SELMA

Se blot, hvor lidt Du forstaar, Du forblindede Kvinde! Alt har jeg gjort for at frelse Dit Barn fra at blive som Du er, og som jeg selv har været. Tyve Gange vilde jeg sværge den samme Ed — kunde jeg dermed vise Madonna min grændseløse Taknemmelighed ved at frelse en Sjæl til hendes Ære. Paa Dine Knæ skulde Du have takket mig, fordi jeg vilde værges om Dit Barn — fordi jeg vilde spare hende for den forfærdelige Skæbne for sent at forstaa sin Synd og pines i ulidelig Sjælekval. Det jeg selv har gennemgaaet, vilde jeg skaane hende for. Og det forhindrer Du mig i — Du — Barnets egen Moder —!

EVA

Selma + hykler Du endnu —? Eller er Dit Sind forvirret?

SELMA

Ja, jeg ventede det — jeg er gal, ikke sandt. — Jeg leyer jo ikke mere for den samme kødelige Lyst som I andre. Min Sjæl staar i Pagt med Gud, og mine Synder er mig forladte. Saa maa man være gal. — Og det er Galskab, ikke sandt, at ville berede en lille uskyldig Sjæl den samme hellige Glæde! — Ja — Galskab er det — fordi man lader sig haane derfor af Jer taabelige Mennesker.

EVA

Din Fantasi er for nær beslægtet med det, — *Fanatisisme.* vi taabelige Mennesker kalder Falskhed. Men jeg maa jo tro, at Du ikke selv forstaar, hvorledes det tager sig ud i andres Øjne.

Er Du kommen for at bede mig tilgive, at Du vilde stemple mig som en ondsindet Løgnerske — saa kan Du gaa igen nu. Jeg tilgiver Dig gerne. Du forstaar ikke selv, hvad Du gjorde. Dine Begreber er forvirrede. Men lad mig være fri for at tale mere med Dig.

SELMA

Du tror nok, at Du alene skal tilgive mig —! Du tager Fejl. Jeg har vist mere at tilgive Dig. Du er Skyld i, at jeg haanet og ydmyget bliver jaget bort fra min Stilling i Torbens Hus. Du har berøvet mig min eneste Ven paa Jorden. *V. - H* ~~gjort mig til en foragtelig Kvinde i hans Øjne.~~ *- H*

Du har besudlet mig for det eneste Menneske, jeg holdt af! Som han talte til mig i Dag — det glemmer jeg aldrig. Han rakte mig ikke sin Haand. Og der var Haan og Foragt i hans Blik. Hjælp mig, Eva! Hvor skal jeg gaa hen —? Jeg har jo ingen Steder at være! Skal jeg tvinges til at gaa i Kloster! Aa — alt kan nu være mig ligegyldigt. Jeg er venneløs og ene.

EVA

Selma + nu forstaar jeg Dig lidt bedre. Du er forelsket i Torben.

SELMA

Forelsket —! Ja — søl kun hver en hæderlig Følelse til med Ordet Elskov —! Jeg holder af Torben. Han var min Ven. Han gav mig en Opgave for mit Liv, ~~og han gav mig Plads i sit Hus. Han er en fin og sand~~ Karakter, som er min Kærlighed — min søsterlige Kærlighed værd.

EVA

Kald den ikke søsterlig af Hensyn til mig. ~~Giv den blot sit rette Navn. — Du egner Dig ikke til at holde søsterligt af en Mand, Selma. Din Aand og Din Tro kan maaske have forandret sig. Din Natur som Kvinde løber Du ikke fra. Hele Din forvirrede Religiositet er kun det sidste Udslag af Dine skuffede Lidenskaber.~~

SELMA

Haan mig kun. — Det er mig en Nydelse at blive gjort Uret.

EVA

Jeg haaner Dig ikke. Det er i alt Fald ikke min Mening. Jeg siger blot, hvad jeg tænker.

SELMA

Lad os ikke strides mere, Eva. — Vi har begge været onde imod hinanden. † Lad os

gøre det godt igen. Lad os være Venner. Jeg gør det første Skridt.

EVA

Jeg har sagt Dig, at jeg ikke er vred.

SELMA

Hjælp mig saa — jeg beder Dig derom. — Baade for min og for Torbens Skyld beder jeg Dig. — Du gjorde ham ingen Tjeneste ved igen at forstyrre Freden i hans Hjem. Synes Du ikke, at Du har gjort ham Sorger nok! Tag Dine Ord tilbage. Du var saa god i gamle Dage — aldrig bad man Dig forgæves om Hjælp. Vis nu, at Du er den samme. Hjælp mig — hav Medlidenhed med mig. Ingen har jeg at holde af — ingen at støtte mig til. Endelig fik jeg et Hjem, og det tog Du fra mig. Hvad kunde det koste Dig at tage Dine Ord tilbage! Sig, at det var en Misforstaaelse — Du havde troet det, men nu vidste Du, at Du havde taget Fejl. — Sig det, Eva — jeg beder Dig saa bønligt derom.

EVA

Selma, tror Du virkelig at Du er død som Kvinde? Kender Du ikke selv den Klang i Din Stemme? Jeg har Medlidenhed med Dig.

— H
~~Du~~ lider. Jeg undte Dig hjærtens gerne et Hjem hos Torben — hvis Ellie var hos mig.

SELMA

Du vil altsaa ikke selv gaa tilbage til ham?

EVA

Hvor kan det falde Dig ind?

SELMA

Hvis han spurgte Dig, om Du vilde — hvad saa — hvad vilde Du svare?

EVA

ly
 Vil Torben spørge mig, om jeg vil komme tilbage?

SELMA

Hvis han vilde — hvad vilde Du saa svare?

EVA

Nej — vilde jeg svare. Det kan Du vel forstaa.

SELMA

Aa — det er godt — det er godt.

EVA

Har Torben sagt til Dig, at han vilde —

SELMA

Sig ikke til ham, at jeg har været her. Han maa ikke vide det. Og hjælp mig saa, Eva — hjælp mig. Jeg beder Dig saa bønligt. Og jeg tager jo intet fra Dig. Du vil jo ikke selv gaa tilbage til ham. Jeg forlanger ikke et Løfte af Dig. Tænk blot paa, naar jeg nu er gaaet, at jeg er et ulykkeligt Menneske, som Du kan hjælpe. Saa hjælper Du mig. Det ved jeg. For Du er god.

Nu skal jeg ikke plage Dig mere. Farvel. Eva — Du har et Menneskes Skæbne i Din Hand.

EVA

Saadan skulde Du have talt, da Du første Gang kom til mig. Nu kan jeg intet gøre for Dig.

SELMA

Du kan, hvis Du vil. Og Du vil. For Du vil ikke leve i Glæde og vide, at Du har taget al Glæde fra mig.

Nu gaar jeg hjem. Hvis Torben saa kommer og trykker min Haand og siger, at jeg er

Id
- dl
en hæderlig Kvinde — saa kender min Tak-
næmmelighed for Dig ingen Grænse. Farvel, Eva.

~~Hun gaar~~

EVA

Farvel, ~~Selma~~

~~Hun ser hovedrystende efter hende. Saa gaar hun hen i den anden Dør og kalder~~

Tanja!

TANJA

Ja —!

Hun kommer ind!

EVA

Er Frokosten færdig?

TANJA

Ja. Maa jeg begynde at dække Bordet?

EVA

Ja. Saa klæder jeg mig om imens.

Hun gaar ind i sit Sovekammer og lader Døren staa aaben, saa kun Portiæren er for

TANJA

begynder at dække Bordet

Hun har et underligt Ansigt, den Frøken Kragh. Hun ser altid nedad med sine Øjne. —

Jeg sætter Blomsterne paa Bordet. Tanja tager Blom-
sterne. Hun staar og ser paa dem Røde Nelliker! Det er
Kærlighedsblomster. Aa — det maa være dejligt!

EVA

inde fra Sovekammeret

Hvad siger Du, Tanja?

TANJA

Ikke noget. Jeg tænkte bare. Saa, nu
bankede det, Eva!

EVA

Luk saa Døren hertil.

TANJA

lukker hendes Dør og lukker op

TORBEN KRAGH

kommer ind

Goddag. Bor Fru Kragh her?

TANJA

Ja, hun gør, Hr. Kragh.

TORBEN

Men det er jo Tanja —! Hvor Du er
bleven stor! Jeg kendte Dig ikke igen. Er —
Eva hjemme?

TANJA

Nu skal jeg sige til hende — at ~~—~~
 hun gaar ind i Sovekammeret

TORBEN

ser sig nysgerrigt om. Han gaar hen til Kaminen og ser paa Foto-
 grafierne, som staar paa Hylden

TANJA

kommer ind

Nu har jeg sagt det.

TORBEN

Tak.

TANJA

staar og ser paa ham

TORBEN

Hvorfor ser Du saadan paa mig, Tanja?

TANJA

Jeg vilde se, om jeg turde sige, hvad jeg
 tænkte.

TORBEN

Det er ikke noget behageligt, siden Du be-
 tænker Dig saalænge. Naa — tør Du ikke?

TANJA

Jo. Hun gaar tæt hen til ham. De skulde bare vide,
 hvor det er Synd, at — at Deres — at Eva —
 ikke har Ellie.

TORBEN

Det ved Du vist ikke noget om, lille Tanja.

TANJA

Det kan jeg vel se.

Hun gaar hurtigt ud

EVA

kommer ind fra Sovekammeret

Goddag, Torben.

TORBEN

Goddag, Eva.

De ser paa hinanden. Den ene venter, at den anden vil tale

EVA

Vil Du ikke sætte Dig ned!

TORBEN

Tak. Du bor jo rart her — rigtig hyggeligt.

EVA

Ja, det er en ganske rar Stue.

— TORBEN

1 i
1 i

Mit Billede staar fremme paa Kaminen, ser jeg. Det forbavser mig.

EVA

Aa — hvorfor! Jeg mindes saa meget, naar jeg ser Dit Billede.

TORBEN

— H. V. Helst

Jeg troede ~~helst~~, man glemte de ubehagelige Minder.

EVA

[uy Linge

Du er Ellies Fader. [Hvad vil Du mig, Torben?

TORBEN

1, [9

Eva — vil Du vende tilbage til mig? Se ikke saa forbavset ud — det er virkelig det jeg spørger Dig om.

EVA

Jeg forstaar Dig ikke. Du ved jo bedst selv, hvilke Kampe jeg har haft for at slippe fri — og hvor meget det har kostet mig. Skulde jeg saa pludselig — uden Grund — vende tilbage igen —!

TORBEN

Din Længsel efter Ellie var vel tilstrækkelig Grund dertil. Det maatte jeg tro efter Din Opførsel i Gaar. Jeg saa, at Du var forpint og ulykkelig. Det gjorde Indtryk paa mig. Mere end jeg maaske i Øjeblikket vidste. Du har forandret Dig meget, Eva, siden den Dag, Du gik ud for at fange den straalende Sol. Nu har Du ~~nok~~ faaet Dit Knæk. Romantik — Romantik — Du er alle Kvinders lokkende Ruin — ja vi Mænd har vel ogsaa vor Rem af Huden. Men imidlertid — jeg beklagede Dig —

Vialt Fald

- Lu
~~1~~ 1d- dl
- har

EVA

Jeg vil ikke beklages af Dig. Giv mig, hvad det er min Ret at faa. Giv mig mit Barn. Er jeg ynkværdig — er det Dig, som har gjort mig dertil.

12

TORBEN

Ja, det mener Du jo. Og i dette er vore Meninger selvfølgelig forskellige. Men nu tilbyder jeg Dig alligevel at ville bøde paa den formentlige Uret, jeg har begaaet overfor Dig — jeg tilbyder Dig at komme tilbage.

Vgo

EVA

svarer ikke

TORBEN

Godhed, Eva, bliver jo i vore selviske Tider misforstaaet som Egoisme eller oversat til Tossedighed. Ingen af Delene morer det mig at smigres med. Jeg vilde derfor ønske, at jeg virkelig havde begaaet en eller anden stor Uret imod Dig, for derigennem at have en Forklaring og en Undskyldning — ikke mindst for mig selv — til dette mærkelige Skridt. — Naar det kommer til Stykket, er det nok de saakaldte haarde Hjærter, som lettest bliver rørte — ligesom de stærkeste Kæmper besvimer ved Synet af Blod. Det er egentlig pudsigt! — Forstaar Du, Eva, hvor stort det Offer er, jeg vil bringe Dig? Forstaar Du, at en Mand i min Stilling, med min fremskudte Plads i Samfundet, maa taale baade Skuldertræk og Smil bag sin Ryg, naar han tager sin bortløbne Kone til Naade igen? Enhver vil tro, at jeg tilbeder Dig vanvittigt. ~~Eva.~~ Det vilde jeg tro, hvis jeg hørte en lignende Historie. Men i den Retning kan jeg berolige Dig. Jeg nærer ingen Lidenskab for Dig. — Mest gør jeg naturligvis dette for Ellies Skyld. Dødt er en Ulykke for et Pigebarn at skulle undvære sin Moder og have fremmede Kvinder om sig — maaske en ny hver Maanedag. Det giver et daarligt Resultat. Jeg tilbyder Dig derfor at vende tilbage til mig som Moder for Dit Barn. Ikke som min Hustru — undtagen i Verdens Øjne. Jeg kan ikke have

163

Dig som Hustru med en anden Mand i Dine Tanker. At det er sandt, jeg ikke elsker Dig, kan Du vel forstaa — siden jeg tager Dig tilbage paa disse Vilkaar. — Det er godt, man ikke har flere Idealer tilbage. De skal jo alle samme Vej. Mit Hjem var det sidste. Han gaar lidt op og ned i Stuen. At alt fra disse Aar selvfølgelig maa være udslettet for Dig, behøver jeg vel ikke at sige. Ikke et Brev maa Du modtage — ikke et Billede maa Du eje. Hvad Du tænker, kan jeg ikke kontrollere. Men synlige Minder frafæder jeg mig, foreløbig kan vi tage ud paa Gaarden — indtil den første Sladredouche har lagt sig. Naa, hvad svarer Du saa, Eva? Nu bliver jeg snart utaalmodig.

EVA

Jeg svarer nej, Torben.

TORBEN

Svarer Du nej! Godt. Saa kan jeg altsaa tage det roligere, hvis Du igen skulde begynde at jeremiere over Ellie. Komadiespil — Hysteri — Løgn det hele —! Du vil altsaa i Virkeligheden slet ikke have hende! Bare stille Dig i Positur med Taarer i Øjnene og moderlig Fortvivlelse. † Lave Scener — for at holde Dig i den almindelige Fruentimmerstil —! Og jeg som troede, at Du paa Dine Knæ vilde have

II*

takket mig for det Offer, jeg bragte Dig —!
Undskyld, at jeg smiler — det er af mig selv.

Man skulde i Grunden tro, jeg snart var
vokset fra at lade mig køre i Ring.

1. - d
Le] -
Ld
V
Naa — jeg skal ikke opholde Dig længer.
Betænk Dig nu vel ~~+ Eva~~ Til i Morgen
Klokken tolv har Du mit Tilbud paa Haanden!
Der er vel en, Du maa spørge først. Ham kan
Du hilse fra mig — min gode Ven/Niels! Det
er ikke af Hensyn til ham, at jeg tilbyder at
tage Dig igen.

EVA

Torben — gaa nu. Jeg venter Niels. I
maa ikke møde hinanden her.

TORBEN

Vilkommen!
Det kunde egentlig mere mig at se ham igen.

EVA

ll
Du vil vel ikke blive, naar jeg ønsker, Du
skal gaa!

TORBEN

ld Lj
Jeg ved næsten ikke! — Jeg har vist gjort
Fejl i at føje Dig saa meget.

EVA

ll
Du skal gaa. Her raader vel jeg! Vent
med »ikke at føje mig«, til Du er hjemme hos
Dig selv.

TORBEN

Saalænge kan jeg gerne vente. Farvel.

EVA

Du taler, som om Du tror, jeg kommer —
trods mit nej.

TORBEN

Jeg formoder ikke, at alt var Komediespil
i Gaar.

NIELS

kommer ind

Torben og Niels staar et Øjeblik overfor hinanden uden at tale

TORBEN

Tør Du række mig Din Haand, Niels?

NIELS

Ja —

han rækker Haanden frem

TORBEN

Du er modig. Jeg vil haane Dig ved ikke
at tage imod den.

NIELS

trækker hurtigt Haanden til sig

En krænket Mands Haan er et Slag i Blinde.

TORBEN

Slog jeg Dig i Dit Ansigt skulde jeg ikke
 Maalet.

NIELS

Slaa til, hvis det kan tilfredsstille Dig. Jeg
 er til Din Disposition.

TORBEN

Duel — mener Du?

NIELS

Som Du vil.

TORBEN

Lad os ikke gøre os latterlige.

NIELS

Det kan Du bestemme.

TORBEN

Tak — min gode trofaste Ven.

NIELS

Du brød Dig jo ikke om hende. Det for-
 talte Du mig hundrede Gange.

TORBEN

Du troede maaske, jeg ønskede, at Du
 skulde tage hende fra mig.

NIELS

Jeg tog ikke Eva fra Dig.

TORBEN

Nej, jeg ved det. Du fik hende til at
 komme af sig selv.

NIELS

Jeg tog ikke Eva fra Dig — for Du har
 aldrig ejet hende. Hun var for mig en Kvinde
 til Dit fattige Hjærte.

TORBEN

Hellere Dit rige Hjærte — ikke sandt —
 og saa Smuds paa hendes Navn!

NIELS

Du selv og ingen anden har kastet Smuds
 paa hendes Navn. Du tog Barnet fra hende og
 viste, at hun havde forbrudt sig.

TORBEN

Ja, hvor lavt — hvor nederdrægtigt af mig!
 Jeg skulde vel i en Fart have anskaffet mig selv

et Par Elskerinder, for at Eva kunde faa Martyrkrone om sit Hoved! Hun kan have været naiv. Men ~~Du~~ kendte vist Konsekvensen — og mine Rettigheder.

NIELS

Maaske har jeg gjort Eva Skade. — Men jeg kan ikke give hende mere end mit Liv.

TORBEN

Giv hende Dit Liv. Men ikke det Liv ~~Du~~ lever. Det var for behagelig en Gave for Dig ~~Skyd Dig en Kugle gennem Panden. Saa gør Du hende fri.~~

EVA

Ti dog, Torben. Ved Du selv, hvad Du siger? Jeg forbyder Jer at tale mere sammen her hos mig. Det var et Uheld, at I skulde mødes. Gør det ikke til en Ulykke. ~~Driv ikke Sagen paa Spidsen.~~ Hvor I stirrer med Had paa hinanden —! Har I glemt, hvor I holdt af hinanden en Gang! Alle de onde Ting, som I har Lyst til at sige — sig dem til mig. Jeg er den skyldige — hvis nogen er skyldig. Naa — hvorfor tier I — tal dog, Torben. — Sig, jeg er en æreløs Kvinde — en unaturlig Moder. Tal kun, hvis Din Harme trænger til at kølnes — men tal til mig. Ellers træffer Du ikke den rette.

TORBEN

Jeg gaar nu. Mit Tilbud gælder til i Morgen. Farvel.

Han gaar

EVA

Niels — det var frygteligt, at I mødtes her.

NIELS

Hvad vilde han?

EVA

Han spurgte, om jeg vilde komme tilbage.

NIELS

Hvad svarede Du?

EVA

Kan Du spørge om, hvad jeg svarede? Det havde jeg ikke ventet. Jeg svarede nej.

NIELS

Du skulde have sagt ja.

EVA

Skulde jeg have sagt ja —! Niels — er det Din store Kærlighed?

NIELS

Ja, det er min store Kærlighed, Eva.

Du skal ikke forspilde den Glæde, Du kan faa hos Dit Barn, for et pinefuldt Liv hos mig. Skæbnen er Dig gunstig. Den tilbyder Dig at vælge om — efter Fejltagelsen. ~~Jeg vælger~~ for Dig — for Du tør ikke selv. Gaa tilbage til Dit Barn.

EVA

Slip mig ~~ikke~~, Niels. Støt mig, hvis Du tror, jeg vakler. Hold mig saa fast, at jeg ikke med al min Magt kan røre mig af Stedet. Vi blev jo ~~begge~~ grænseløst ulykkelige, hvis vi skiltes.

NIELS

Vi blev ulykkelige sammen, Eva. Det var værre for os.

EVA

Er det Dit Alvor — Dit fulde Alvor — at jeg skal — gaa fra Dig!

NIELS

Ser Du ikke selv, at Du maa!
Længe har vi ~~begge~~ villet skuffe hinanden og sagt, at vi troede endnu paa vor Lykke. ~~Begge~~ vidste vi, det var Bedrag. At vi ~~vi~~ elsker hinanden, Eva — det tvivler vi ikke om. Vi vidste blot ikke, at der for Dig var et stærkere

Baand end Din Kærlighed som Kvinde — Din Kærlighed som Moder. Jeg tager jo ikke Fejl, Eva. Se paa mig — se mig ind i Øjnene — og svar mig ærligt — helt ~~—~~ ^{Værligt} paa mit alvorlige Spørgsmaal.

Tror Du, at Du kan blive lykkelig — uden Ellie —?

EVA

svarer ikke

NIELS

Du vil ikke svare nej — og Du kan ikke svare ja. Lad os saa gøre Piben kort. Lad os brutalt hugge Knuden over — uden at føle — uden at tænke. — Gaa — gaa i dette Øjeblik — skynd Dig bort herfra — saa jeg ikke ser Dig mere. Gaa tilbage til Dit Barn — der finder Du vel Trøst.

EVA

Er det Dig, Niels, som taler saaledes til mig! Er det Dig, som uden at vakle kan byde mig at gaa! — Du, som ellers altid lod Dig lede af mig — er Du stærkere end jeg, naar det gælder vort Livs mest fortvivlede Øjeblik! Jeg kan ikke gaa fra Dig! — jeg kan ikke. Sig dog, at jeg skal blive! Befal mig det. Skulde jeg aldrig se Dig mere — aldrig kysse Dig mere — aldrig høre Dig sige, at Du elsker mig —

Skulde jeg for sidste Gang i mit Liv have
siddet med min Haand i Din og drømt, at jeg
kendte Lykken —

Saa ond en Skæbne fortjener vi ikke.

NIELS

Du faar jo Barnet, Eva. † Du kommer i
rolige Forhold igen.

EVA

Og Du, Niels?

NIELS

Aa — jeg —! Jeg finder vel nok paa noget.
Jeg rejser bort — som det var bestemt.

EVA

Aa — nej — rejs ikke bort! Lad mig blot
vide, at Du er i min Nærhed.

NIELS

Jeg vil ikke møde Dig tilfældigt — ved
Torbens Side.

EVA

Rejs ikke, Niels. Du vil klatre i Bjærgene
igen — hun griber ham i Armen Niels — Du vil med
Vilje — styrte ned —

NIELS

Nej. Den Byrde skal jeg ikke lægge paa
Dig.

EVA

Skilles fra Dig — skilles fra Dig — jeg kan
ikke tænke den Tanke ud. — Ikke et Billede af
Dig maatte jeg eje — ikke modtage et Brev —

NIELS

Er det Betingelsen?

EVA

Ja. Men det bryder jeg. Jeg maa vide,
hvor Du er — jeg vil skrive til Dig —

NIELS

Jeg svarer Dig ikke. Du skal glemme mig.

EVA

Glemme Dig — vil Du da glemme mig?

NIELS

Det vilde jeg gerne, hvis jeg kunde.

EVA

Nej — nej — vi kan ikke skilles! Det er
umuligt. Jeg kan ikke holde ud at tænke der-

paa. Bed mig dog om at blive, Niels — sig, at Du vil hade mig, hvis jeg gaar.

NIELS

Jeg beder Dig igen — lad os gøre Pinen kort. Vi lider begge for meget i dette Øjeblik.

Du følger jo blot Din egen Længsel, Eva. Gaa nu. Du vil jo gaa. Lad os ikke skilles som to klynkende og svage Mennesker! Vi begyngte saa stolt.

EVA

Jeg beundrer Dig. Jeg beundrer Dig for Din Ro og Dit Mod. Jeg ved jo, hvad Du maa føle. Det er mig, som gaar fra Dig — og det er mig, som klynker og græder. Jeg kan ikke beherske mig — jeg kan ikke — lad mig græde —

NIELS

Ødelæg ikke mit sidste Minde om Dig, Eva. Jeg vil se Dig som altid stærk og klog — bevidst i Din Handling.

EVA

Jeg tænker paa min Moder. — Ved Du, at jeg aldrig har set hende smile!

NIELS

Du vil nok smile til Ellie. Gaa nu, Eva.

EVA

Skal jeg gaa — nu — strax — i dette Øjeblik! Det kan jeg ikke. Det er umuligt. Jeg har Lov til at vente til i Morgen.

Ikke et Minut vil jeg give fra mig. Vi har jo hele Dagen i Dag — og i Nat, Niels — aa — lad mig græde mig i Søvn i Dine Arme — sig ikke nej — det bliver jo sidste Gang.

NIELS

Har vi Glæde af at være sammen — for at tælle Timerne, til vi skal skilles?

EVA

Sig, at jeg skal blive. Sig, at jeg skal|
saa bliver jeg.

NIELS

Det fortrød Du i Morgen. Tror Du ellers, at jeg sagde, Du skulde gaa? Hvert Ord, Du nu siger, Eva, gør det tusind Gange tungere for mig. Tænk ogsaa lidt paa mig. Min Styrke har sin Grænse. Gaa, før jeg bliver svag. Det beder jeg Dig om. Opfyld denne sidste Bøn.

EVA

Din sidste Bøn — — — hun staar længe i Tanker, Saa gaar hun hen til ham. Jeg opfylder Din Bøn — Far-
vel Niels.

NIELS

vender Ryggen halvt til hende

Farvel, Eva.

EVA

Kysser Du mig ikke ~~til Farvel?~~

NIELS

Nej. Jeg tør ikke. Jeg tør ikke se paa Dig. Gaa nu — gaa —

EVA

Et eneste Kys — det sidste —
Niels — se dog paa mig! ~~Ja~~ — se dog paa mig — ellers tror jeg jo, at Du er vred.

NIELS

vender sig om imod hende

Aa — Eva — han tager hende om Hovedet og kysser hende Jeg skal ikke bebrejde Dig ~~at~~ Du gaar. Du maa jo gaa — Du ~~maa~~ jo —

EVA

Jeg kunde dø med Dig, Niels — men ikke leve uden Barnet.

NIELS

Elskede — elskede lille Du — jeg takker Dig for al den Lykke, jeg har følt.

177

EVA

Niels, giv mig den Medaillon, som hænger ved Dit Uhr. Jeg kan skjule den paa mit Bryst. Saa vil jeg kysse den hver eneste Aften og tænke, at jeg er hos Dig.

NIELS

Nej. Hold ikke Mindet kunstigt vedlige. Det piner Dig selv. Gaa nu, Eva. Skynd Dig at gaa — ellers siger jeg, at Du skal blive.

EVA

Jeg elsker Dig, Niels. Det skal være det sidste Ord, Du hører fra mig. Jeg elsker Dig. Hun gaar mod Døren. I Døren vender hun sig Niels — Farvel.

NIELS

vender Ryggen til hende for ikke at se hende. Han siger sagte ~~Farvel~~

✓

EVA ✓

gaar hurtigt ud.

-d
✓ Farvel-
✓ gaar

Tæppet

☆ (betes indføjet.) Side 156.

^{Evva.}
Gaa ikke, Selma - gaa ikke bort med et Haab,
som bliver skuffet.

Du begyndte med at love - nu beder Du - ja -
saa fristes man jo til at hjælpe i Stedet for at
kæmpe videre. Men jeg kan ikke hjælpe Dig - jeg
hvorhen kan ellers vil. Du faar ikke Lov til
at være sammen med Ellie. Henryner til
mit Barn maa gaa forud for min Medliden-
hed med Dig. Selma.

Jeg skulde være saa god - saa god imod
hende - lad hende at elske og tilbede
Dig -

^{Evva.}
Jeg stoler ikke paa Dig. Om otte Dage vilde
Du glæmme at jeg havde hjulpet Dig - Vggy har
jo hjulpet Dig for.

Det gør mig ondt for Dig, Selma - men det
er Din Skæbne. Du vil altid lide Skibbrud,
naar Du elsker. For Du elsker ikke med
Dit Hjerte - men halvt af Beregning og halvt
med sine Læver. Ellers maatte Din Her-
lighed have vist Dig andre Veje til sit
Maal - end Lykkeløst.

Selma.

Hvor overbevidne Du ynkter mig! Hvor Du retter
Din Ryg og løfter Dit Hoved i Bevidstheden
om at Du selv er Hæderhedens højfernerne
Bæstinde! Du elsker med Hjertet alene - ikke
sandt - ulasteligt og stolt, som det sig bør
og bør, og Du er elsket mere, end Du elsker
selv.

Mien Arv ikke derfor, at Du er mere værd,
end jeg. Heldet har ladet Dig møde en
Mand, som gav Dig mere end sin Elskov.

Keldet har vart mig inod. Jeg har gaaet af
Sled som en Galning for bare at finde
et Haar. Jeg har kæmpet med Lirnes og Lysets
for at vise, at jeg selv havde ~~and~~ ^{and} at give
hvad hjælp det! Hver Gang forsmaer - hver
Gang skubbet bort, uden mit Legeme har
smattet Bejæret.

^{Eva.}
Saa fandt Du jo Trost i Religionen, Selma.

^{Selma.}
Jamen Du & tror, at det var Hykleri. Du tager
Fejl. Jeg fandt Trost deri for en Tid.
Men pludselig staaer det nu klakt for mig
selv, at jeg kan ikke forsage endnu - jeg
vil ikke.

Jeg vil kæmpe den sidste forvirrede
Kamp - benyudtet slaar jeg ned, hvortil
der stilles sig i Tejen - jeg kæmper for
Livet, Eva.

^{Eva.}
Hvorfor bad Du mig om Hjælp, naar Du
tror, Du kan slaas ned, (hvem)
sig i Tejen?

^{Selma.}
Jeg vilde helst gaa frem med det gode.
Farvel, Eva.